MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE
ODBOR PAMÁTKOVÉ PÉČE

Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Spisový znak – **411.1**, skartační znak/skart. lhůta – **A/10**

Č. j. SMOL/052642/2025/OPP/Ka
Spisová značka: S-SMOL/557914/2024/OPP
Uvádějte vždy v korespondenci

V Olomouci 19.2.2025

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Vlasta Kauerová, dveře č. 1.15
Telefon: 588488130
E-mail: vlasta.kauerova@olomouc.eu
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Vlasta Kauerová

Závazné stanovisko

Dne 20.12.2024 obdržel Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče žádost o vydání závazné stanovisko, podle ustanovení § 14 odst. 1 a 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), ve věci přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc“.

Vlastníkem předmětných pozemků je Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, IČO: 75079950, Denisova 824/47, Olomouc, 779 00 Olomouc 9, které je rovněž jediným účastníkem správního řízení (dále jen „žadatel“).

Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče (dále jen „**správní orgán**“) vydává, podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče, podle ustanovení § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), následující

závazné stanovisko:

Realizace přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824,(nemovitá kulturní památka rejstříkové číslo ÚSKP ČR 45849/8-3123), parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc, která se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání závazného stanoviska a projektové dokumentace: „Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO“, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6,

je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřípustná.

Odůvodnění

Popis místa a jeho památkových hodnot

Domovní blok, jehož součástí jsou pozemky určené pro výstavbu objektu Středoevropského fóra (dále jen „SEFO“), se rozkládá na úpatí Michalského návrší, svažujícího se severním směrem do údolí řeky Moravy. Blok je vymezený ulicemi Denisova, Kačení, Koželužská, Hanáckého pluku a náměstím Republiky. Samotná řešená lokalita proluky leží ve východní části lokačního města na hranici s Předhradím.

Domovní blok, v němž se proluka rozkládá, je jednak součástí původního lokačního města, vznikajícího již v 11. až 12. století, ale také součástí olomouckého Předhradí. Od 13. století až do první čtvrtiny 16. století byly tyto dvě lokality vedeny a spravovány jako dvě samostatné správní jednotky, které měly i vlastní opevnění a byly navzájem odděleny hradbou. Veškerá zástavba vždy přiléhala k hlavní komunikaci (dnes ul. Denisova, nám. Republiky) a oba okrsky propojovala hranolová věž městské Nové brány, postavená v třetí třetině 13. století a zbořená v roce 1786. Tato brána stávala ve zúžené průchozí šíji ulice Denisovy a ulice Univerzitní (dříve Židovské uličky)

souběžně s pozemkovou parcelou č. 459. Na ni z obou stran původně navazovalo raně gotické opevnění, pokračující na severní straně po hranici parcel č. 459 a 141 k hranolové věži, umístěné v severní části západního dvorního křídla objektu Muzea umění (parc. č. 141) a dále navazující na severní parkánovou hradbu města. Část hradby, původně oddělující samotné město od Předhradí, je dochována na rozhraní parcel bloku a objektu Denisova 824/47 dodnes.
Samotný domovní blok, kde se nachází řešené pozemky, je rozdělen na dvě stavebně i urbanisticky různorodé části:

- východní část, rozkládající se v původní ploše Předhradí, urbanisticky tvořenou velkými, povětšinou původně církevními areály
- západní část, patřící k původnímu lokačnímu městu a skládající se převážně z řadové zástavby měšťanských domů postavených na úzkých hlubokých parcelách, umístěných podél vytyčených komunikací

Ve východní polovině předmětného bloku - na Předhradí - byl u původních hradeb postaven areál špitálu sv. Ducha a kláštera klarisek.
Areál bývalého špitálu sv. Ducha vznikl v roce 1246 na základě papežského povolení jako útulek pro malomocné. Ten byl koncem 14. století přestavěn na nejstarší olomoucký špitál, pojmenovaný nejprve po sv. Antonínovi, později po sv. Duchu, a v rámci josefínských reforem zrušen v roce 1785. Areál, skládající se z kostela, několika dalších budov, zahrady a hřbitova, byl postaven v sousedství Nové brány a při hradební zdi chránící v těchto místech vlastní město proti Předhradí. Areál byl posléze využíván pro účely kadetky, krátkodobě tkalcovny. Celý areál byl nakonec v roce 1843 zbořen a na jeho místě byl podle návrhu zaměstnance městského stavebního úřadu Franze Brunnera vystavěn pozdně klasicistní soubor budov trestnice okresního soudu. V letech 1915-1920 zde došlo k rozsáhlým přestavbám objektů pro obytné a provozní účely (výrobna lihových nápojů). Galerie výtvarného umění jej od roku 1990 adaptovala pro výstavní, expoziční a provozní účely. Podoba areálu je z 20. a 90. let 20. století, pouze západní dvorní křídlo bylo postaveno v 90. létech 20. století na místě pozůstatků původní raně gotické hradby s hranolovou věží.

Řešené pozemky, na nichž se plánuje výstavba objektu SEFO, byly v minulosti zastavěny řadovou zástavbou pěti třípodlažních měšťanských domů, asanovaných ve třetí čtvrtině 20. století. Všechny parcely začínají na jihu podél uliční čáry Denisovy ulice a končí u gotických hradeb na severní straně pozemku. V jižní části jsou posazeny na skalním masivu Michalského návrší, který původní zástavbě umožnil postavit pouze jedno podzemní podlaží. Na sever se parcely prudce svažují k hradbám, což bylo řešeno již od raného středověku dorovnáváním terénu navážkami, v části u hradeb dnes dosahujících úrovně až cca 7 a více metrů. Na západní straně daná lokalita přiléhá k objektu měšťanského domu Denisova č. 35, který je třípatrový (s půdním štítovým polopatrem), zakončený sedlovou střechou, a s patrovým, postupně se snižující dvorní zástavbou, hmotově přizpůsobenou klesajícímu terénu. Objekt je evidován v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rej. č 13557/8-3554. Z východní strany lokalita navazuje na areál objektů Muzea moderního umění, v uliční čáře řešený jako monumentální patrový objekt s půdním polopatrem a odstupňovanou valbovou střechou, a vnějším pláštěm provedeným ve stylu posecesního neoklasicismu vídeňské provenience inspirovaného pražským kubismem. Pouze západní dvorní křídlo bylo postaveno v 90. létech 20. století na místě původní raně gotické hradby s hranolovou věží (ty jsou evidovány v ÚSKP ČR pod rej. č. 11428/9-27). Areál muzea je evidován v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rej. č. 45849/8-3123. Evidovanou nemovitou kulturní památkou je i parkánová hradba – rejstříkové číslo ÚSKP ČR: 13789/8-3786.
Jak již bylo výše zmíněno, původní zástavbu řešených pozemků tvořilo celkem pět staveb. Roku 1959 byly z důvodu statického havarijního stavu vyklizeny objekty Denisova č. 37 a 39. Prvotní proluka v roce 1966 zahrnovala pouze parcely původních objektů č. 37 a 39. Avšak ještě téhož roku byl ze statických důvodů navržen k odbourání i objekt Denisova č. 41. Jako jeden z hlavních argumentů na zbourání byl požadavek tehdejšího asanačního plánu na vybudování podloubí v této řadě domů v nejužším místě ulice. Ostatní dva domy, Denisova č. 43 a 45, byly zbourány v roce 1969.
Prostor proluky byl řešen v minulosti několika urbanistickými a architektonickými studiemi.

Řešená lokalita se nachází na území, kde se střetávají rozdílné (disproporční) stavby nejen v hmotovém uspořádání, ale také ve funkčním určení: velkorysé hlavně vrcholně barokní církevní stavby a skromnější běžné měšťanské domy, architektonicky prošlé fázemi renesančně, barokně

klasicistními, povětšinou zachovanými na původních gotických parcelách, přičemž původní zástavba na daných pozemcích se nejen svou lokací, ale i objemem řadila do běžné zástavby měšťanských domů na úzkých gotických parcelách se všemi architektonickými i urbanistickými charakteristikami, vážícími se k této zástavbě v centru města Olomouce.

Současný stav poznání dotčených chráněných kulturně-historických hodnot:

Účelem prohlášení městské památkové rezervace Olomouc podle výnosu Ministerstva kultury ČSR „*je zabezpečit zvýšenou ochranu významným historickým urbanistickým celkům a dokladům lidské činnosti, zajistit potřebnou péči o jejich zachování, obnovu a prezentaci...*“, prohlášením se také „*zabezpečuje zvýšená ochrana tomuto historicky nejvýznamnějšímu a nejlépe dochovanému urbanistickému souboru na Moravě, který ve své bohaté prostorové skladbě zahrnuje vynikající soubory monumentální architektury, opevnění, měšťanských domů i plastik dokládajících jeho tisíciletý stavební vývoj od raného středověku až po vysoce hodnotná díla architektury 20. století*“. Jako vlastní předmět památkové ochrany v městské památkové rezervaci se pak v uvedeném výnosu vyjmenovávají například historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, městské interiéry jako takové včetně povrchu komunikací, jednotlivé plochy sídla, hlavní městské dominanty v dálkových i blízkých pohledech, nemovité kulturní památky či soubory a prostory dotvářející prostředí rezervace apod. Pro stavební činnost v rezervaci jsou pak stanoveny konkrétní podmínky (viz § 5 výnosu). Zde se například uvádí, že při nové výstavbě je třeba dbát architektonický vztahů ke kulturním památkám i jejich souborům, navazovat na jejich objemovost a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby, že všechny úpravy městských prostorů, zejména úpravy fasád, musí být v souladu s historickým prostředím rezervace, že veškeré úpravy nemovitých kulturních památek i jejích souborů musejí být řešeny a prováděny se zřetelem k trvalému zabezpečení jejich existence, hmotné podstaty, k jejich přiměřenému využití a dalšímu zhodnocování jejich výtvarných a dokumentárních funkcí, atp.

Na základě metodické publikace KUČA Karel, KUČOVÁ Věra, *Principy památkového urbanismu*. Praha 2000, odrážející současný stav poznání kulturně-historických hodnot památkově chráněných sídel, které je třeba zachovat, je pak možné účel ochrany v památkové rezervaci charakterizovat následovně: „*Smyslem vyhlášení památkové rezervace nebo zóny je zajistit, aby bylo v rámci jejích hranic chráněno prostředí sídla jako celku, aby ostatní stavby na tomto území respektovaly historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení tohoto charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných úprav staveb a prostranství, nikoliv k jeho narušení. Jednotlivé stavební akce na území památkových rezervací a zón musejí být proto posuzovány vždy v územním kontextu, tedy jak se případnou stavební činností změní nejen daný objekt, ale i jak bude jeho zamýšlená úprava působit na celé okolí.*“ (str. 10 a 11).

Mezi chráněné hodnoty dotčených kulturních památek patří mimo základní historické stavební konstrukce a konstrukční řešení, jejich hmota i vnější plášť, resp. věrohodná podoba jednotlivých částí památky, ale také vnitřní struktura – dispozice – objektů, odrážející charakteristickou specifičnost, provozní a významovou hierarchičnost a diferencovanost jednotlivých typů vnitřních prostorů, atd. A konečně každá kulturní památka je nositelem historické informace, kterou se mimo jiné podílí na formování městského sídla. Každá kulturní památka je částí celku, který tvoří následně MPR.

Shromážděné podklady pro vydání rozhodnutí:

K předmětné žádosti, podané dne 20.12.2024, shromáždil správní orgán následující podklady:

1. žádost doplněná elektronickou projektovou dokumentací „*Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO*“, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6;
2. žádost o vyjádření odborné organizace státní památkové péče zaslaná dne 2.1.2025 na Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen „**NPÚ**“);
3. potvrzení správního orgánu o převzetí části PD dokumentace D 1.2.stavebně konstrukční část (1 paré)v tištěné podobě;

4. žádost NPÚ ze dne 15.1.2025 o prodloužení lhůty pro zaslání písemného vyjádření NPÚ;
5. negativní odpověď správního orgánu NPÚ ze dne 21.1.2025 ve věci prodloužení lhůty pro vydání písemného vyjádření;
6. písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče NPÚ, č. j. NPU-391/292/2025 ze dne 22.1.2025, které vypracoval odborný pracovník NPÚ Mgr. Ondřej Belšík;
7. usnesení správního orgánu státní památkové péče ze dne 20.1.2025 o prodloužení lhůty pro vydání závazného stanoviska;
8. výzva správního orgánu žadateli ze dne 23.1.2025 k zaujetí stanoviska k písemnému vyjádření NPU-391/292/2025 ze dne 22.1.2025, které vypracoval odborný pracovník NPÚ Mgr. Ondřej Belšík;
9. vyjádření MUO k výzvě k zaujetí stanoviska k písemnému vyjádření odborné organizace státní památkové péče NPÚ ze dne 29.1.2025;
10. rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka, sp.zn. S-SMOL/222434/2021/OPP ze dne 6.1.2022, které předložený záměr nepřipustilo;
11. odvolání účastníka řízení Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace, zastoupeného [redacted], advokátem advokátní kanceláře VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ, s.r.o., se sídlem Praha 1, Husova 242/9, 11000 Praha, ze dne 21.1.2022;
12. rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče č.j. KUOK 38144/2022, sp.zn. KUOK/23372/2022/OSKPP/685 ze dne 13.4.2022, kterým se rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka, sp.zn. S-SMOL/222434/2021/OPP ze dne 6.1.2022 ruší a vrací k novému projednání; oznámení o nabytí právní moci dne 13.4.2022 obdržel Magistrát města Olomouce do datové schránky dne 3.5.2022;
13. rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče č. j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka, sp. zn. S_SMOL/222434/2021/OPP ze dne 15.08.2022, které předložený záměr nepřipustilo;
14. odvolání účastníka řízení, Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace, zastoupeného [redacted] advokátem advokátní kanceláře VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ, s.r.o., se sídlem Praha 1, Husova 242/9, 11000 Praha, ze dne 29.08.2022;
15. rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče č.j. KUOK 121583/2022, sp.zn. KUOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28.11.2022, kterým se rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče č.j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka, sp.zn. S-SMOL/222434/2021/OPP ze dne 15.08.2022 mění na přípustné při splnění 7 podmínek; které obdržel Magistrát města Olomouce do datové schránky dne 28.11.2022;
16. správním orgánem vybrané výřezy z mapových podkladů a ikonografie k pozemkům proluky zpracovaná dne 12.02.2025 v dokumentu nazvaném: „Ikonografie ul. Denisova, Olomouc“;
17. správním orgánem vybrané a zkompletované Tiskové zprávy NPÚ ve věci záměru stavby Šantovka TOWER v Olomouci, zpracované dne 12.02.2025;
18. Karel Kuča - Věra Kučová - Karel Kibic: „Novostavby v památkově chráněných sídlech“, 1.vydání, Praha 2004.

Popis navržených prací (převzato z písemného vyjádření NPÚ ze dne 22.1.2025):

„Předmětem předložené žádosti je záměr dostavby proluky situované západně od objektu Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47, vzniklé po demolici pětice domů ve ¾ 20. století, a dále s tím související záměr rekonstrukce části interiérů samotného objektu ul. Denisova č. 824/47, a to za účelem vybudování tzv. Středoevropského fóra Olomouc. Součástí záměru tedy není pouze dostavba proluky, ale také demolice novodobého křídla depozitářů, vybudování propojovacího krčku mezi stávající budovou MUO a novostavbou SEFO (ve dvorní části MUO), dále vybudování strojovny v podzemní dvorní části MUO, výstavba kolektoru, zřízení kotelny a vystavění zděných komínů ve dvorní části MUO, úpravy interiérů a dvorní fasády západního části hlavní budovy MUO (zřízení výtahu, zřízení vstupní haly v přízemí, úprava stávajících výstavních prostorů a zřízení lektorského ateliéru ve 2. patře a úpravy v půdní vestavbě/mansardě), úpravy interiérů v prostorech bývalého divadla hudby v přízemí hlavní budovy (jeviště a zkušebny) a terénní úpravy při ulici Kačení k vytvoření plochy pro parkování a vjezd zásobování.

Zpracovatel projektové dokumentace výslovně uvádí, že součástí této dokumentace není záměr realizace zemních vrtů pro tepelné čerpadlo, záměr vybudování nové trafostanice a záměr úprav parkánu (včetně obnovy obou hradebních zdí). Tyto práce mají být předmětem jiného stavebního řízení.

Novostavba Středoevropského fóra je pojata jako hmota pěti dílčích, vzájemně funkčně i komunikačně provázaných objektů o dvou podzemních a o jednom až dvou nadzemních podlažích, přičemž nadzemní část staveb má v celé délce dosahovat až do výšky cca 19 m od ÚT v ul. Denisově. Ve dvou objektech (1. a 5.) mají být realizovány vestavby ve formě tzv. domu v domě. Rozdílná délka jednotlivých modulů vychází z jejich funkčního určení. Všechny prostory mají vrchní osvětlení doplněné na několika místech okny s výhledem jak do klidového prostoru zadního dvora, ale i do Denisovy ulice.

Specifickou součástí novostavby mají být dvě podzemní podlaží určená jako provozní zázemí. Vzhledem k převýšení mezi Denisovou ulicí a hradbou na severní hranici pozemku o více než 6 metrů je možné situovat služební vjezd a zásobování z ulice Kačení. Oba suterény sledují konstrukční rozvržení přístavby nad povrchem a sahají až k Denisově ulici. Ve druhém podzemním podlaží budou situovány do jednotlivých sekcí sklady a depozitáře. V tomto podlaží bude také umístěn fotoateliér prostupující dvě úrovně. V obou podzemních podlažích se bude nacházet také badatelna. Všechny podzemní prostory budou propojeny příčně. Chodba je zakončena vstupy do nově vytvořené podzemní strojovny. První podzemní podlaží má podobné dispoziční uspořádání jako druhý suterén s tím rozdílem, že zde bude situována restaurátorská dílna, která má mít přirozené osvětlení ze severní strany a také přes anglický dvorek.

Nové objekty mají navrženu konstrukci z pohledového 3D tištěného betonu, který bude světle probarven (barevnost pískovce). Beton má díky tomu získat specifický ušlechtilý charakter. Robotické zpracování betonu vytvoří horizontální strukturu, která bude plynule přecházet i do zaoblených hran fasád. Suterénní prostory jsou navrženy za standardního pohledového betonu. Pohledový beton by byl ve světlém tónu s příměsí barviva. Samostatnou problematikou bude vrchní světlík, umožňující přístup denního světla. V tomto místě bude také umístěno umělé osvětlení. Uvažuje se s pojízdnou provozní lávkou, která zajistí jak obsluhovatelnost při opravách a montáži reflektorů, tak i možnost údržby ETFE fólie a zastínění světlíku. Vrchní osvětlení je doplněno několika okny umožňujícími propojení exteriéru a interiéru. Formát těchto otvorů je volen 3×3 m a 6×3 m, přičemž jejich výplní bude nedělené izolační trojsklo.

Doplňky interiérů budou řešeny z mosazného plechu. Jedná se o dveře, zábradlí, rámy oken a pochozí pororošty. Police, regály, stoly nebo schodiště umístěné ve vstupní dvoraně projektant uvažuje ze světlého dřeva. Všechny prostory včetně nábytku by měly působit neutrálně jako pozadí pro vystavené artefakty.

V zadní části novostavby budou realizovány tzv. zahrady. Přímo ze schodiště parkánové terasy bude možné vstoupit do podzemní zahrady s geometrickými tělesy. Venkovní zahrada pak bude rozdělena na jednotlivé parcely, které naváží na objemy pěti lodí SEFO. Do parcely, pod kterou se budou nacházet geometrická tělesa, bude po vzoru vložených pater v samotných stavbách umístěn betonový ostrov, který bude obklopen vodou. Voda bude protékat i do spodního patra po delších stranách, a tím se vrchní část propojí s podzemní zahradou. Atmosféra venkovní zahrady se na jednotlivých parcelách bude střídat. Kromě vody jsou zde dvě parcely s převahou travnaté plochy se stromy a jedna parcela

bude mít větší zpevněnou betonovou plochu. Právě tato parcela navazuje na první loď, kam je situována vstupní dvorana. Návštěvník tedy bude moci z Denisovy ulice projít přes vstupní dvoranu a dostat se tak schodištěm nebo výtahem na parkánovou terasu a následně do Kačení ulice.

Součástí předmětné akce je i demolice novodobého dvoupatrového křídla depozitářů a technického zázemí MUO. Kromě celkové demolice objektu depozitáře MUO se úpravy historického objektu skládají ze tří hlavních částí. Dvorní křídlo s novou kotelnou, jejíž zásahy do stávajících konstrukcí jsou minimální. Dále se jedná o úpravy hlavní budovy MUO - jeviště a zkušebna (1. NP) a největší zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale, kde se navrhuje odstranění části dělících stěn. Měl by zde vzniknout jeden velký prostor, který vytvoří díky pilířům dvojtrakt.

V rámci stávajícího hlavního křídla MUO dojde při úpravě vstupní haly (I.06) k doplnění výtahu pro bezbariérové zpřístupnění jednotlivých podlaží ve staré budově i v nové přístavbě. Nová přístavba SEFO bude kromě osobo-nákladního výtahu (k užívání pro zaměstnance) opatřena osobním středním výtahem v rámci knihovny a studovny. Osobní výtah ve staré budově MUO bude hydraulický pro bezbariérově užívání (3,2 t, 1250 x 1000 mm).

Součástí nové přístavby SEFO bude zásobovací vjezd z ulice Kačení. V těchto prostorách je také navrženo 6 parkovacích stání pro zaměstnance (včetně jednoho stání pro imobilní). Ke vstupu a vjezdu do této zásobovací části bude sloužit nová branka, posuvná ocelová vrata. Rozhraní mezi ulicí Kačení (parc. č. 116/43) a parcelou č. 13 má pak být dotvořeno novou pohledovou železobetonovou zdí do výšky 2 metrů.

Stavebně-konstrukční řešení

Na základě požadavku objednatele jsou navrženy konstrukce dočasného zajištění stavební jámy, které budou sloužit k zajištění stability stěn při výstavbě podzemních částí nově navrženého objektu SEFO. Konstrukce zajištění je navržena jako přisazená s odstupem 50 mm a sloužící jako jednostranné bednění. Líc pažící konstrukce je navržen s ohledem na minimální uvažovaný odstup vrtné soupravy 450 mm na osu vrtání od svislých překážek v úrovni vrtné roviny. Tato pažící konstrukce bude provedena na západní, jižní a východní straně pozemku. V severní části bude přechod mezi terénem a dnem výkopu řešen svahováním. U pažení podél stávajících staveb se navrhuje plošné podchycení jejich základů pilíři tryskové injektáže k zamezení deformací, zesílení jejich základů a omezení přírůstků zemního tlaku na pažící konstrukce. Podchycení bude provedeno tak, aby pata pilířů tryskové injektáže sahala minimálně do úrovně maximálního plánovaného výkopu před lícem pažící konstrukce, nebo bude ukončeno na rozhraní „zdravých" hornin. Skutečný rozsah prací nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah bude přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby. Pro samotné pažení stavební jámy je navržena metoda mikrozáporového pažení s dočasnými kotvami, v místech potřeby doplněná o prvky podchycení stávajících budov. V projektové dokumentaci se uvádí informace, že v jednotlivých místech musí být porovnána skutečná úroveň základových spár s těmi uvažovanými v projektu a v případě zjištěných odlišností se provede ověření a revize návrhu. Po provedení tryskové injektáže a mikrozápor bude výkop postupně odtěžován na první kotevní úroveň. Následně budou provedeny dočasné kotvy a po uplynutí technologické pauzy 14 dní mohou být kotvy napnuty. Po realizaci kotev a jejich napnutí bude výkop postupně odtěžen na další kotevní úroveň, resp. dno stavební jámy za současného provádění výdřevy. Kotvení bude prováděno v příslušných úrovních a sklonech. Vrty pro kotvy budou realizovány rotačně. Po dokončení každého vrtu a jeho vyčištění bude vrt vyplněn cementovou zálivkou a bude do něj osazen svazek kotevních lan s injektážní trubkou. Pro zálivku i injektáž bude používána směs z cementu v poměru c : v = 2,20 : 1. Po době cca 14 dní bude provedeno napnutí kotev.

Realizace pilířů tryskové injektáže bude probíhat z úrovně upraveného terénu vně objektu. Přes stávající základovou konstrukci bude proveden jádrový předvrt a následně bude realizován pilíř tryskové injektáže. Při provádění bude ověřena skutečná úroveň základové spáry stávajícího objektu a dle zjištěných hodnot budou úklony a délky vrtů v případě nutnosti korigovány.

Ve východní části pozemku byla archeologickým průzkumem ověřena existence stávající hradební zdi, která je památkově chráněna a nesmí dojít k jejímu poškození při stavbě. Předpokládaný rozsah je vyznačen v půdorysu, výškově se předpokládá, že její základová spára sahá až pod úroveň dna plánované stavební jámy. Dle navrženého rozsahu nového objektu se předpokládá obnažení hradební zdi z obou stran – snižování terénu musí probíhat z obou stran téměř zároveň, tak aby nedošlo k

situaci, kdy na hradební zeď působí nadměrný jednostranný zemní tlak. V případě, že při realizaci dojde ke zjištění úrovně základové spáry hradební zdi výše, než je plánovaný výkop, bude hradební zeď zajištěna metodou podezdění tak, aby mohl být výkop bezpečně proveden na projektovanou úroveň.

V případě spodní stavby se předpokládá založení na velkoprůměrových pilotách vetknutých minimálně 1 m do skalního podloží (piloty ø 90 cm a délky 6-10 m, v SZ části areálu se počítá s pilotami délky až 17 m) v kombinaci s plošným založením na základové desce a základových pasech. Základová deska je uvažována tloušťky minimálně 60 cm. V místě stěnových pilířů bude nutné základovou desku zesílit minimálně na 100 cm, aby byla deska dostatečně tuhá a umožnila přenést do podloží koncentrované reakce od prutových prvků. Součástí základové desky jsou rovněž technické kanály a dojezdy výtahů. Monolitické stěny a sloupy suterénu budou do základové desky vetknuty. Základová deska je uvažovaná jako vodonepropustná konstrukce v systému „bílá vana".

Vertikální nosné konstrukce podzemní části objektu jsou uvažovány jako železobetonové monolitické stěny a stěnové pilíře. Vnitřní nosné stěny tl. 180, 200 a 250 mm jsou uvažovány z betonu C25/30-XC1, které budou vyztuženy vázanou výztuží B500B. Stěnové pilíře s nepravidelným obdélníkovým průřezem o rozměrech 400-600/700 mm jsou předběžně navrženy z betonu C30/37-XC1 s vázanou výztuží B500B. Suterénní obvodové stěny jsou navržené z vodonepropusntého betonu v systému „bílá vana". Předběžně jsou stěny navrženy tl. 40 cm z betonu C30/37-XC4-XD1-XF2 (90-ti denní beton, max. průsak 50 mm) vyztužené vázanou výztuží.

Vnitřní nosné a obvodové stěny v nadzemních podlažích jsou předběžně navrženy tl. 25 cm, stěny kolem schodišťových prostorů jsou pak uvažovány tl. 15 cm. Z důvodu tvarové náročnosti a relativně subtilním konstrukcím je tak nutné předpokládat specifickou technologii provádění pomocí 3D tisku. V předkládaném návrhu je uvažováno s použitím cementového kompozitního materiálu s pevností odpovídající min. betonu C30/37-XC1 a vyztuženého rozptýlenou výztuží. Část stěn a pilířů bude provedena jako běžná železobetonová konstrukce z betonu min. C25/30-XC1 vyztuženého vázanou výztuží B500B.

U všech vnitřních stěn budou viditelné povrchy pohledové bez finálních úprav pomocí omítky.

Fasáda objektu bude řešena jako sendvičová konstrukce. Hlavní nosnou částí budou stěny tl. 250 mm, které budou pohledové z interiéru. Vnější fasádní nenosné stěny předpokládané tloušťky 60 mm s pohledovým betonem v exteriéru budou kotveny do obvodových nosných stěn pomocí nerezových trnů a zároveň budou v patě uloženy na horizontální konstrukci.

Stropní konstrukce ve všech podlažích budou tvořeny monolitickými železobetonovými obousměrně pnutými deskami.

Součástí stavebních prací je také přístavba strojovny po úrovní terénu ve dvoře stávajícího areálu MUO. Bude se jednat o podzemní jednopodlažní železobetonovou stavbu (1. PP). Suterénní obvodové stěny a základová i stropní deska je navržená z vodonepropustného betonu v systému „bílá vana". Anglický dvůr (č. 2.01 – venkovní dvůr), který bude součástí této podzemní stavby, má být zastřešen pojízdným ocelovým pororoštem. Tato plocha bude vynesena za pomoci ocelových nosníků uložených a vetknutých do železobetonové konstrukce s průvlakem.

Stavebně-konstrukční zásahy jsou plánovány i v rámci stávající budovy MUO. Hlavní konstrukční zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale. Odstraněním pozůstatků příčných dělících stěny z CP bude vytvořen jeden spojitý prostor. Tyto příčné stěny budou pro zajištění stropu mezi 1. a 2. NP nově podepřené novými ocelobetonovými průvlaky. V polovině rozponu budou tyto průvlaku podepřeny spojitým masivnějším průvlakem vyneseným pilíři z CP a železobetonu. Pro úpravu dispozice v přízemí se tedy předpokládá podchycení stávajících trámových stropů novou monolitickou železobetonovou konstrukcí. Jednalo by se o vytvoření hlavního průvlaku 400 x 855 mm v pozici stávající střední nosné stěny, na nějž budou kolmo provedeny vedlejší průvlaky 300 x 300 mm. Průvlaky by byly z betonu C30/37-XC1 vyztužené vázanou výztuží B500B. Průvlaky lze nahradit obloženými OK nosníky.

Dále se předpokládá přitížení částí konstrukcí objektu v rámci změny statického působní související s vybouráním nových otvorů, provedením nového výtahu a dispozičních úprav. Stávající konstrukce dotčené stavebními úpravami většinou vyhoví, předpokládá se pouze zesílení jednoho zděného pilíře pomocí OK objímky. Ocelová objímka pilíře bude ze svislé výztuže čtveřice ocelových úhelníků L 100 x 100 x 8 osazených v rozích pilíře a z doplňující ploché oceli 50 x 5 mm. Třmeny 50 x 5 mm budou osazeny výškově maximálně po 0,4 m a budou přivařeny k nárožním úhelníkům. Pilíř bude nakonec

opatřený rabicovým pletivem a omítnutý cementovou maltou.

Nad nově navrženými otvory ve stávajících nosných stěnách budou provedeny nové překlady (ocelové válcované nosníky dimenzí dle velikosti otvorů). Drážky pro otvory budou nejdříve vříznuty a teprve poté dobourány promocí elektrického kladivy.

Nově navržená konstrukce výtahu se předpokládá jako lehká ocelová. Půjde o rámovou konstrukci z válcovaných nosníků z oceli S235. Pilířky budou čtvercové trubky 80/8, ztužující vodorovné prvky pak 80/6. Založení výtahu je předběžně navrženo jako plošné na základové desce tl. 250 mm. Stěny dojezdu výtahu jsou uvažovány rovněž tl. 250 mm. Materiálově se předpokládá vodonepropustný beton C30/37-XC4 s vyztužením vázanou výztuží B500B. Pro provedení výtahové šachty bude třeba ve stávajících základech připravit/vybourat prostor.

V rámci jednotlivých technických sítí řeší dokumentace návrh nových vnitřních rozvodů vody a kanalizace, elektroinstalací atd. zejména v objektu novostavby SEFO, část návrhu nových rozvodů technických sítí a instalací se však dotýká i stávajícího objektu MUO.

Voda

Sávající vodovodní přípojka je kapacitně vyhovující. Přípojka je zakončena hned za hranicí pozemku parc. č. 141 v průjezdu do dvora ve stávající vodoměrné šachtě vodoměrnou sestavou z armatur DN50. Na pozemku investora parc. č. 39 „Severní parkán" je aktuálně zakončena další stávající vodovodní přípojka PE D32 z ulice Kačení. Přípojka již není využívána. Navrženo je její odstranění v celé délce, přičemž stávající odbočka na stávajícím vodovodu TLT100 bude zaslepena. Na stávajícím potrubí u správní budovy MUO jsou navrženy dvě odbočky se zemními uzávěry se zemní soupravou. Jeden pro nový objekt SEFO a druhů pro stávající správní objekt. Před správním objektem bude opět napojeno stávající přívodní potrubí pomocí elektrotvarovky. Pro nový objekt přístavby SEFO bude nové potrubí vedeno v zemní rýze stávajícím průjezdem. Za průjezdem potrubí projde systémovým prostupem s pažnicí do prostoru strojovny pod dvorem. Zde je na stěně navržen uzávěr vody v objektu a uzávěr MaR. Dále je navržena odbočka požárního vodovodu. Na patě bude osazen uzávěr, oddělovač a vypouštění. Pro odběry pitné vody je navržena odbočka pro úpravnu vody (odvápnění) a dále je navržen rozdělovač jednotlivých odběrů pitné vody. Vedení hlavních rozvodů pitné a požární vody jsou navrženy pod stropem strojovny a dále do chodby v 2. PP. Zde bude vedeno hlavní horizontální rozvod k jednotlivým odběrů a stoupačkám do vyšších pater. Na jednotlivých odbočkách jsou navrženy uzávěry, uzávěry MaR a vypuštění. Všechny uzávěry a vypouštění jsou navrženy v prostoru chodeb mimo prostory depozitářů apod.

Pro ohřev teplé vody jsou navrženy u všech odběrných míst lokální malé el. zásobníkové ohřívače teplé vody v tlakovém provedení.

Kanalizace

Odvodnění stávajících objektů a pozemků je aktuálně zajištěno třemi kanalizačními přípojkami. Celý stávající objekt MUO a přilehlé zpevněné plochy jsou odvodněny do kanalizační přípojky DN300, která je vedena z pozemku parc. č. 14 do kanalizace v Koželužské ulici. Tato přípojka bude zachována beze změny. Z pozemku parc. č. 13 „západní parkán" je vedena stávající kanalizační přípojka BT DN200 do ulice Kačení. Tato přípojka bude zachována beze změny. Není však navrženo její další využití z důvodů předpokládaného špatného stavu kanalizace v ulici Kačení. Z pozemku parc. č. 39 „severní parkán" je vedena stávající kanalizační přípojka přes pozemek vozovny parc. č. 460 do ulice Koželužská. Tato přípojka se aktuálně nachází v dezolátním stavu a odpadní vody z potrubí přípojky vytékají pod pozemek vozovny. Navržena je rekonstrukce a další využívání této přípojky, ta ale má být předmětem samostatné projektové dokumentace.

Nový objekt SEFO bude odkanalizován rekonstruovanou přípojkou jednotné kanalizace do stávajícího místa kanalizační přípojky na veřejné kanalizaci v ulici Koželužská (Kameninové trouby DN 600). V místě stávající revizní šachty bude provedeno obnovení této šachty s výměnou potrubí od napojení po revizní šachtu. Samotná připojení je uvažováno zachovat. Dále se bude pokračovat směrem k situovanému objektu SEFO s postupným odhalováním stávající kanalizační části s výměnou za navrhované nové potrubí, vč. nových šachet. U parkánové zdi bude nejprve provedena sonda do uvažované hloubky uložení nového potrubí a provede se propojení se spádišťovou šachtou umístěnou v

prostoru parkánu. Zde bude také vložena nová šachta, navíc jedna další od stávajícího stavu.

Odvodnění

Část odvodnění dvora mezi objekty přístavby SEFO a MUO bude vyvedena do stávající vnitřní kanalizace. Větší část zpevněných ploch na dvoře a v anglickém dvorku u strojovny bude nově odvodněna potrubím pod úrovní podlahy strojovny. Toto potrubí bude svedeno kolem objektu SEFO a bude napojeno do RN pod objektem SEFO. Zpevněné plochy navazující na objekt SEFO a střechy nad suterény objektu budou také svedeny do RN pod objektem SEFO. Samostatně je řešeno odvodnění zpevněných ploch z obou parkánů – západního a severního. Ve stavební části jsou navrženy pro odvodnění liniové žlaby. Vedení svodů od žlabů je navrženo v zemní rýze severního parkánu. Napojení je navrženo do samostatného retenčního objektu (RN), který je navržen přímo v parkánu. Regulovaný odtok z RN bude napojen do hlavního kanalizačního svodu před napojením na rekonstruovanou kanalizační přípojku. Pod základovou deskou hlavní přístavby SEFO je navrženo drenážní opatření pro kontrolované nakládání s podzemními vodami. Drenážní opatření je tvořeno drenážní plošnou svislou vrstvou podzemní stavby (do ulice Denisovy) a soustavou vzájemně gravitačně propojených revizních šachet po okrajích pozemku / stavby tak, aby mohlo docházet k průběžným kontrolám a byl minimalizován negativní dopad dešťových vod podél sousedních pozemků a voda byla drenována pod objektem severním směrem po spádu svahu.

Jižní svislá suterénní stěna (podél ulice Denisova) bude v prostoru mezi lícem záporového pažení a stěnou z bílé vany oddělená celoplošně drenážním systémem tvořeným nopovou folií (např. Delta - MS 20). U paty této hranice základů bude voda zachycena podélně umístěným drenážním potrubím. Odtud pak už bude voda napojena gravitačně v minimálním sklonu 1 % do drenážních jímek (č. 2 a č. 3) v rámci drenážního systému pod celoplošnými základy. Drenáže budou mít kontrolované vstupy ve 2. PP kryté revizním poklopem proti tlakové vodě a vzedmutí. Dno drenážní trubky musí být vždy aspoň 200 mm pod úrovní vodorovné hydroizolace, aby voda v trénu nepůsobila jako tlaková. Drenážní rýha nesmí být provedena v oblasti zeminy, kde dochází k přenosu zatížení od objektu. Výkop bude mít minimální šířku 600 mm. V místech změny směru drenážního potrubí budou osazeny kontrolní šachty o průměru 500 mm. Drenáž musí být propustná pro vodu a odolná proti zanesení částečkami zeminy, proto je navrženo kamenivo fr. 16-32 bez prachových částic oddělené od hutněného zásypu a okolní zeminy vrstvou geotextilie. Výška vrstvy kameniva je 300 mm nad horní hranou drenážní trubky. Vzájemné přesahy dílů geotextilie musí být min. 200 mm, menší přesahy se svaří. Minimální průměr drenážního potrubí je DN 150, jeho spád je navržen 1 % (v případě zajištění čištění stačí 0,5 %). Spád drénu musí co nejvíc kopírovat spád terénu. Drén musí být vždy uložen na stabilní podklad s provedeným spádem. První vrstva zásypu na potrubí musí být prováděna ručně, aby nedošlo k poškození potrubí. V jímce, do které je drenáž svedena, je nutné osadit plovákový spínač, který zajistí přečerpávání nejpozději v době, kdy je hladina vody v jímce 30 cm pod úrovní dna nátoku z drenáží. Provozuschopnost čerpadla je nutné pravidelně kontrolovat. Pro odvod podzemní vody z drenáží se využije stávající studna, odkud bude voda následně odvedena do kanalizace (jímka 5 do RŠ-004 a jímka IV do RŠ-06). Podrobný návrh odvodnění spodní vody bude navržen po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot.

STL plynovodní přípojka

V současné době je objekt připojen na stávající NTL přípojku z ulice Denisovy. Na úrovni průjezdu a dvora bude odhaleno stávající potrubí vnitřního NTL plynovodu. Zde je navrženo napojení nového potrubí. Veškerá další stávající plynová zařízení budou demontována. Nové potrubí bude vedeno v zemní rýze směrem k rohu správní budovy, kde bude potrubí zakončeno před fasádou v nové plynoměrné skříni. Z plynoměrné skříně potrubí projde do schodiště a dále bude vedeno do chodby před novou kotelnou, kde je navrženo osazení uzávěru kotelny, manometru a bezpečnostního rychlouzávěru kotelny – BAP. Dále potrubí projde do kotelny, kde je navrženo připojení stávajících přesunutých plynových kotlů. Nová kotelna, která zajistí vytápění a přípravu TV pro celý objekt, bude umístěna ve druhém podzemním podlaží severozápadního křídla a bude vybavena 4 kotli typu Buderus Logano plus GB 312-120 - jmenovitý výkon 4 x 120 kW.

Na pozemku novostavby SEFO a také v parkánu mají být realizovány vrty tepelného čerpadla, které budou sloužit k vytápění a chlazení novostavby (projekt vrtů však není součásti této PD).

Vytápění a chlazení

Projektová dokumentace vytápění a chlazení neřeší pouze objekt novostavby SEO, ale rovněž některé prostory stávajícího objektu MUO.

Stávající budovy muzea dnes vytápí plynová kotelna, která je umístěna v objektu SO-02 depozitáře, který se bude bourat a kotelna tedy bude zrušena. Plynové kotle se přemístí do nového prostoru v suterénu severního křídla, kde bude zřízena nová kotelna. Ta bude pracovat v bivalenci s novou strojovnou vytápění a chlazení, která bude umístěna v nově vybudované strojovně ve dvoře muzea pod úrovní terénu. Tyto zdroje zajistí i vytápění stávajících budov a ohřev vzduchu v ohřívácích vzduchotechniky. Na větev Trojlodí – ohříváky VZT budou napojeny stávající ohřívák v kině Central a nové ohříváky ve zkušebně a malé scéně. Všechny topné větve, které dnes vycházejí z původní kotelny, se napojí na nové zdroje tepla.

Technologie zdroje tepla a chladu bude umístěna ve dvou místnostech, a to ve strojovně č. 2.02 v suterénu pod dvorem a v plynové kotelně č. II.01, II.02 a II.03 v suterénu administrativní budovy. Oba prostory budou propojeny průchozím kolektorem. Zdrojem tepla bude tepelné čerpadlo (resp. kaskáda dvou TČ) země – voda, jímající energii z hlubinných zemních vrtů. Bivalentní zdrojem tepla je plynová kotelna. Jedná se o 4 plynové kotle, které se přemístí z rušené kotelny. Kotle budou pracovat nezávisle na vzduchu v kotelně. Bude použit způsob děleného přívodu vzduchu a odvodu spalin. Spalovací vzduch ke kotlům bude přiveden z venkovního prostoru – anglického dvorku. Ke každému kotli bude přivedeno samostatné vodorovné vzduchové potrubí z plastu, tepelně izolované minerální isolací s povrchovou úpravou oplechováním. Potrubí se napojí na příslušné hrdlo kotle. Spaliny vždy ze dvou kotlů se odvedou společným kouřovodem do jednoho komína (prům. 250 mm). Kouřovody budou vedeny vodorovně nad podestou schodiště do komínů. Oba komíny budou umístěny na dvoře ve venkovním prostoru. Nad střechu vyústí při dodržení všech požadavků norem a technických pravidel. Účinná výška komínů je H = 24 m, celková délka spalinové cesty cca L = 36 m. V technické zprávě se pak uvádí že, komín i kouřovody budou zhotoveny z nerezového plechu a tepelně isolovány minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním ocelovým nerezovým plechem. V ústí komínů nad střechou mají být osazeny stříšky ze silného tuhého plechu, které budou rozrážet hlukové pole (vizte technická zpráva D.1.4.E.1 části PD D.1.4.E vytápění a chlazení / naopak v architektonicko-stavební části je zaznačeno, že nové komínové těleso bude vyzděno plných cihel).

Zdrojem chladu je rovněž tepelné čerpadlo, které může pracovat v režimu pasivního chlazení, kdy je chladící voda ochlazována primární nemrznoucí kapalinou, bez práce kompresoru TČ nebo aktivního chlazení. Dalším zdrojem chladu jsou dvě kompresorové chladící jednotky s kondenzátorem chlazeným nemrznoucí kapalinou. Zdroj tepla a chladu má zajistit vytápění a chlazení nového objektu, ohřev a chlazení vzduchu v ohřívačích a chladičích vzduchotechniky a vytápění stávajících budov. Chlad pro stávající budovy muzea nebude poskytován.

Jednotlivé místnosti novostavby budou vytápěny a chlazeny sálavým plošným vytápěním a chlazením. Ve stávajícím objektu budou použita otopná tělesa a chladící jednotky fan-coil.

Vytápění v upravovaných prostorech stávající budovy MUO bude v převážné většině zajištěno prostřednictvím otopných těles a v případě vstupní haly č. 1.06 pak bude řešeno jako podlahové. Tělesa se připojí na stávající potrubní rozvody. Budou opatřena regulačními radiátorovými ventily s termostatickými hlavicemi a uzavíracím a regulačním šroubením. Další prostory ve 2. NP a 3. NP hlavní budovy MUO budou rovněž vytápěny otopnými tělesy. Pokud to bude možné, ponechají se stávající tělesa, nebo se stávající tělesa vhodně přemístí. Jinak se osadí nová otopná tělesa. Detaily má řešit prováděcí projekt.

Chlazení 2 sálů (zkušebny a malé scény) bude řešeno jednotkami fan-coil, které budou osazeny v podhledech.

Rozvody v topném a chladicím systému a přípojky k jednotlivým spotřebičům – rozdělovačům a sběračům – budou z měděných trubek. Trubky vedené ve volném prostoru budou uloženy na závěsech nebo na konsolách v objímkách s pryžovou výstelkou. Část potrubí bude vedena ve zdech a v podlahách.

Vzduchotechnika

Strojovna VZT má být vystavěná pod úrovní dvora MUO a zastřešená ocelovou konstrukcí s pojízdným pororoštem (bude zabírat plochu cca 67 m^2). Dále se předpokládá, že centrální systémy, jejichž hlavní komponenty budou umístěny ve strojovnách klimatizace, budou doplněny některými lokálními systémy

zajišťující dopravu vzduchu či místně i teplotní parametry. Pro ohřev vzduchu bude použito teplotních výměníků napojených na rozvod topné vody připravované v objektové plynové kotelně/tepelnými čerpadly země-voda. Pro chlazení a odvlhčování vzduchu bude použito chlazené vody (resp. chlazené nemrznoucí kapaliny pro odvlhčování), která bude vyráběna pomocí tepelných čerpadel země-voda. Vlhčení vzduchu bude pomocí lokálně upravené vody.

VZT zařízen budou vyjma novostavby SEFO instalovány i ve stávajícím objektu MUO.

Jedná se o zařízení č. 5 (Odvětrání WC / zázemí). Větrání je navrženo jako podtlakové. Odvod vzduchu bude zajištěn pomocí potrubního ventilátoru umístěného ve větraném prostoru. Odsávací potrubí bude z ocelového pozinkovaného plechu a vzduch bude vyveden na vnější plášť objektu (v případě spojovacího krčku pak nad střešní plášť), kde bude vyfukován pomocí výfukové hlavice. V potrubí budou osazeny případně požární klapky a potrubí bude opatřeno příslušným typem izolace. Náhrada odsátého vzduchu bude přes vyústku (nebo požární větrací mřížku) z okolních prostorů.

Dále se jedná o zařízení č. 13. a 14 (větrání sálů historické budovy). Větrání dvou sálů v historické budově bude zajišťovat dvojice vzduchotechnických jednotek, které budou umístěny ve strojovně vzduchotechniky poblíž řešených sálů. Vzduchotechnické jednotky budou nasávat čerstvý neupravený vzduch přes protidešťovou žaluzii na fasádě objektu skrze stávající okenní otvory (jejich horní část). Sací potrubí bude opatřeno příslušnou izolací (tepelná/parotěsná). Po úpravě vzduchu na základě požadavků z větraných prostorů bude vzduch dále pomocí standardního vzduchotechnického potrubí z pozinkovaného plechu (opatřeného příslušnou tepelnou/požární/hlukovou izolací) s třídou těsnosti C dopravován do jednotlivých řešených prostor. Odvod i přívod vzduchu bude veden pod stropem v prostoru sálů nad podhledem. Distribuce vzduchu bude pomocí čtyřhranných VZT vyústek. Výfuk vzduchu bude nad střechu objektu. Chlazení a vytápění prostor bude zajišťováno profesí UTCH.

Elektroinstalace – silnoproud

Novostavba SEFO bude po stránce elektrické nezávislá na stávajícím objektu, bude disponovat vlastním připojením na hladině NN z nové trafostanice. Z nové trafostanice budou kromě nových odběrů napájeny stávající provozy, u kterých se požaduje navýšení příkonů. Rekonstruovaná dvojice sálů (Úpravy hlavní budovy MUO – jeviště a zkušebna), které se nachází v 1. NP stávající budovy MUO, budou mít z nové trafostanice novou přípojku NN, která bude realizována kabelem 1-CYKY-J 4x35. Kabel bude vstupovat do budovy MUO přes rozvodnu kina Central do rekonstruovaných prostor, kde bude umístěn rozvaděč R_SZ, který bude hlavním rozvaděčem do dvojici sálů.

Pro napájení požárně bezpečnostních zařízení bude realizován nový přívod kabelem s funkční integritou při požáru kabelem 1-CXKH-V-J 4x16.

Při vstupu do budovy budou osazena tlačítka TOTAL STOP a CENTRAL STOP. Pro nouzové osvětlení novostavby SEFO bude použit centrální bateriový systém, který bude umístěn v m. č. 2.02. Z toho systému budou napojena veškerá nouzová svítidla v objektu kabely s funkční integritou při požáru. Nouzové osvětlení ve stávající budově MUO bude napájeno přes centrální bateriový systém umístěný ve 2. PP (rozvodna kina Central).

Elektrické vedení bude v celé budově, kromě technických zázemí ve 2. PP a 1. PP, kde budou elektrické kabely vedeny přiznaně v kabelových drátěných žlabech, vedeno skrytě ve skladbě v trubkách v betonových stěnách min. 15 mm pod povrchem, případně pak v podlahách. Ve stávajících částech budovy (MUO) pak bude vedení realizováno v drážkách ve zdi min. 15 mm pod omítkou.

Koncové prvky elektroinstalací mají být upřesněny v dalším stupni projektové dokumentace.

Vyjma řešení osvětlení v interiérech novostavby se PD zabývá i osvětlením exteriérů. V této věci uvádí následující skutečnosti. Vodní prvek v úrovni 1. NP a obdobně voda stékající do nižších pater pod pororošt budou osvětleny podvodními liniovými svítidly. Lavičky budou dekorativně podsvětleny. Parkán s geometrickými tělesy bude osvětlen převážně nepřímo, a to jednak asymetricky svítícími zemními svítidly osvětlujícími zeď za každým tělesem (těleso se pak propíše jako tmavé proti světlému pozadí) a jednak liniovými zemními svítidly osvětlujícími zeď a klenby promenád. Příjezdová cesta k parkovišti a k nakládce bude osvětlena odrazem od osvětlené parkánové zdi. Chodníky podél příjezdové cesty budou osvětleny sloupkovými svítidly. Prostor vstupu z ulice Denisovy má být osvětlen nepřímo. Osvětlena bude plocha ustoupené fasády druhé lodě, která jednak odrazem osvětlí prostor mezi budovami a jednak vytvoří pozadí vystavenému exponátu. Osvětlení je navrženo linií pochozích zemních svítidel s wall-wash charakteristikou podél fasády. Všechna svítidla mají být osazena LED světelnými zdroji s neutrálně bílým barevným tónem s náhradní teplotou chromatičnosti TCN= 4000

K. Nouzové osvětlení bude navrženo ve vyšším stupni projektové dokumentace.

Elektroinstalace – slaboproud
Tato část dokumentace zahrnuje strukturovanou kabeláž (SK), IP kamerový systém (CCTV), poplachový zabezpečovací a tísňový systém (PZTS), elektronickou kontrolu vstupu (EKV), systém domácího telefonu (DT) a elektrickou požární signalizaci (EPS). Součástí instalace slaboproudu a EPS bude přesun stávající technologie z velínu v 1. NP stávající budovy MUO, do nového velínu v 1. NP hlavní přístavby SEFO. Část prací se odehraje tedy i ve stávající budově MUO. Z výkresové dokumentace je pak patrný typ prvků, jejich počty a pozice. Vesměs se bude jednat o prvky hlásičů, detektorů, kamer atp.

Vegetační prvky
Vzrostlý strom na parcele č. 13, u vjezdu z ulice Kačení bude ponechán a začleněn do nových zpevněných ploch pro parkování. Na parcele č. 459, v rámci severně umístěné zahrady, bude osazen nový nízkokmenný strom. Na severní části fasády novostavby jsou navrženy popínavé rostliny.“

Posouzení věci správním orgánem

Dle ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v aktuálním znění (dále jen „správní řád“), jsou správní orgány věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona.

Orgán státní památkové péče, je **věcně příslušným** správním orgánem dle ustanovení § 14 odst. 2 a § 29 odst. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v aktuálním znění **(**dále jen **„zákon o státní památkové péči“).**

Ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči mj. říká, že: „Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat **závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností**, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena.“

Ustanovení § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči, mj. říká, že: „Orgán státní památkové péče vydává závazné stanovisko podle odstavce 1 nebo 2 v případech, navazuje-li na jeho postup rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona; v ostatních případech vydává orgán státní památkové péče rozhodnutí.**“**

Žádost podaná v této věci má podobu projektové dokumentace a splňuje obecné požadavky určitosti žádosti dle správního řádu. Z tohoto důvodu vydává správní orgán k takovéto žádosti závazné stanovisko formou závazného stanoviska, neboť zde je dána navazující rozhodovací pravomoc stavebního úřadu.

Dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) správního řádu je **místní příslušnost** správního orgánu určena v řízeních týkajících se nemovitosti **místem, kde se nemovitost nachází**. Předmětné parcely se nacházejí v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zjevné, že správní orgán je místně i věcně příslušným orgánem k vydání tohoto rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Podáním ze dne 20.12.2024 požádalo Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, o vydání závazného stanoviska k záměru přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy

MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc na základě projektové dokumentace: „Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO“, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6.

Dne 2.1.2025 zaslal správní orgán žádost o vyjádření odborné organizace státní památkové péče na Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen „NPÚ“).

Dne 8.1.2025 vydal na žádost žadatele správní orgán potvrzení o převzetí části PD dokumentace D 1.2.stavebně konstrukční část (1 paré) v tištěné podobě.

Dne 15.1.2025 obdržel správní orgán žádost NPÚ o prodloužení lhůty pro zaslání písemného vyjádření NPÚ přičemž dané žádosti následně dne 21.1. 2025 správní orgán nevyhověl.

Dne 20.1.2025 vydal správní orgán usnesení o prodloužení lhůty pro vydání závazného stanoviska.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 zákona o státní památkové péči bylo ve věci dne 22.1.2025 pod č.j. NPÚ-391/292/2025 vydáno písemné vyjádření NPÚ, kde je uvedeno, cituje se: „Národní památkový ústav jako odborná organizace státní památkové péče na základě prostudování předložených podkladů a znalosti situace konstatuje, že **záměr novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47 a s nimi souvisejících prací nebude v rozporu se zájmem ochrany výše uvedených kulturně-historických hodnot za těchto podmínek:**

I. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení další navazující stupeň projektové dokumentace záměru novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47. Tato dokumentace, případně samostatně podané žádosti zohlední mimo jiné následující skutečnosti:

1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh odvedení spodní/podzemní vody v prostoru dotčeném plánovanou novostavbou SEFO, tak aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.

2. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh statického zajištění stávajících staveb přiléhajících k pozemkům novostavby, vycházející ze skutečného/zjištěného stavu způsobu a podoby založení těchto staveb. Pokud by mělo dojít k alternativně navrhovanému/předpokládanému statickému zajištění (podezdění základu) fragmentu středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, bude tento konkrétní návrh stabilizace fragmentu hradební zdi předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

V případě zamýšleného statického zjištění západní nosné obvodové/štítové zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na fragmentu zmiňované středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, bude tento návrh upraven tak, aby nedošlo k destruktivním zásahům do fragmentů hradební zdi. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO, resp. návrh statického zajištění fragmentů hradby, na kterém je tato zeď vystavěna.

3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a k ověření realizace možných prostupů hradbou, včetně prostupů nové kanalizace. Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.

4. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření navrhované novostavby ve vztahu k reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradby dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. V případě, že by novostavba nebo její části měly vlastní hmotou kompaktněji navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď městské opevnění, budou tyto

části dostatečně odsunuty/odsazeny od hradeb a návrh takové úpravy bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

Terén při vnitřním líci reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) lze snížit maximálně po původní patu hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní/jižní strany, tj. terén nebude upraven tak, jak je navrženo v projektové dokumentaci. Nový návrh terénních úprav při hlavní hradební zdi bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

5. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh zajištění stavební jámy, resp. realizace pažící konstrukce na západním, jižní a východní straně pozemků dotčených novostavbou, vycházející ze skutečně zjištěného stavu úrovně základových spár okolní zástavby a jednotlivých geologických vrstev podloží. Pažící konstrukce a dočasné kotvy na západní straně budou navrženy/provedeny tak, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR.

6. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření návrhu velkoprůměrových pilot ve vztahu k reliktům středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradeb dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. Velkoprůměrové piloty pro založení novostavby SEFO, které mají být realizovány na východním okraji pozemků novostavby při reliktech hradby oddělující Předhradí a lokační město a při reliktech severní hlavní hradební zdi městského opevnění budou navrženy/provedeny tak a v takovém odstupu, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů těchto hradeb, včetně částí dochovaných po úrovní stávajícího terénu.

7. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh vegetačních úprav na pozemcích dotčených zamýšlenou novostavbou.

8. Kanalizační přípojka, která má být obnovovaná v trase vedoucí skrze průběh severní parkánové hradby a prostor parkánu KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, bude realizována tak, že případné prostupy skrze hradební zdi budou realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace.

9. Bude prověřena možnost realizace podzemní zahrady a retenční nádrže zamýšlených v severní partii třetího modulu novostavby SEFO na parc. č. 457. V případě, že by s sebou realizace těchto zahloubených částí novostavby nesla riziko destrukce či podmíněných zásahů do reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, hloubka novostavby bude upravena tak, aby nezasahovala pod úroveň základové spáry reliktů hlavní hradební zdi, v průběhu stavby nehrozilo zřícení hradby např. tlakem zeminy z parkánu a aby hradební zeď či její základ nemusely být z těchto důvodů stavebně upravovány.

10. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení podrobný návrh stavebních úprav exteriéru a interiérů stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47). Jeho součástí bude mimo jiné:

a) podrobný návrh jednotlivých typů výplní navrhovaných k osazení do otvorů vnějšího pláště i interiérů stávajícího objektu MUO;

b) podrobný návrh obnovy/doplnění konstrukce krovu a střešního pláště stávajícího objektu MUO v pozici bouraného tělesa výtahu;

c) návrh realizace vizuálně se v dotčených prostorech stávajícího objektu MUO uplatňujících koncových prvků jednotlivých technických sítí;

d) návrh provedení jednotlivých podlah;

e) přesný návrh vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu stávajícího objektu MUO, včetně pozice jeho průběhu a zakončení.

11. Nové komínové těleso navržené ve dvorní části stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude zhotoveno z nerezového plechu či s povrchovou úpravou ocelovým nerezovým plechem se stříškou ze silného tuhého plechu. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh nového komínového tělesa.

12. V prvním patře hlavního/uličního objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude provedena elektroinstalace – silnoproud v podobě dle výkresu č. 15 části D.1.4.E Silnoproudá elektrotechnika,

tj. nebudou odstraněny dělící příčky v uličním traktu patra (v tzv. kabinetu), ale bude zachováno stávající dispoziční uspořádání traktu.

13. Trasy pro nově budované rozvody technických sítí, které budou realizovány v původních historických stavebních konstrukcích (omítkách a zdivu) stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), budou provedeny v maximálním rozsahu (šířce, hloubce a tloušťce) potřebném pro umístění příslušných prvků a rozvodů, přičemž tyto trasy budou prováděny/vymezeny řezáním či frézováním a provrtáváním v dotčených konstrukcích.

14. K vysprávce exteriérových i interiérových omítek na původních či historických stavebních konstrukcích dotčených zamýšlenými pracemi na stávajícím objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) budou použity malty svým složením, strukturou a barevností blížící se maltám použitým k vyhotovení starších omítek nacházejících se v bezprostředně navazujících částech omítaných ploch. Způsob povrchového zpracování nových omítek bude shodný s povrchovým zpracováním uvedených starších omítek.

15. K nátěrů exteriérových omítaných ploch stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) dotčených zamýšlenými pracemi budou použity vápenné nebo nehydrofobní silikátové barvy shodného barevného odstínu, jako je tomu nyní, a k nátěru interiérových omítaných ploch s historickými omítkami či doplňovanými omítkami dle historických omítek budou použity hlinkové (klihové) barvy nebo vápenné barvy.

16. K zádlažbě dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude použita mozaika, ale bude zachována/obnovena, případně doplněna, stávající sekaná/štípaná drobná žulová kostka kladená v kroužkové skladbě.

17. V rámci terénních úprav dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebudou odhaleny a pohledově prezentovány relikty středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR. Hmota reliktů hradby zůstane uschována pod úrovní terénu.

18. Stávající zděná ohradní zídka na rozhraní ulice Kačení a pozemku parc. č. 13 nebude zbourána, tj. nebude zde vybudována navrhovaná nová pohledová železobetonová zeď. Návrh obnovy stávající zídky, návrh podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

19. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh zabezpečení severní hlavní hradební zdi a parkánové hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR před případným poškozením provozem stavby v pozicích vjezdů na staveniště a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.“

Dále NPÚ ve svém vyjádření uvedl podrobné zdůvodnění výše uvedených 19 podmínek. Na závěr svého vyjádření upozornil dále na tyto skutečnosti, cituje se: „*Mimo výše uvedené zdůvodní a podmínky považujeme ze potřebné se vyjádřit i k některým dalším navrhovaným pracím, zejména těm, které by se měly odehrát v objektu kulturní památky stávajícího MUO (rej. č. 45849/8-3123 ÚSKP ČR). Jedná se například o navrhované bourací práce v přízemí západní části hlavního objektu MUO, kde by mělo dojít k vytvoření velkého „otevřeného“ vstupního prostoru, a o zřízení výtahu v hlavní budově MUO. Záměr těchto úprav byl již součástí studie připuštěné rozhodnutím čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, avšak je možné konstatovat, že torza zdí určených k demolici jsou nesouvislými relikty dispozičního řešení z počátku 20. století, do nějž bylo v 90. létech 20. století výrazně zasahováno. Tyto relikty zděných konstrukcí podle našeho názoru nemají natolik významnou hodnotu, že by bylo nezbytné je zachovat. Rovněž zřízení šachty výtahu by nemělo znamenat zásadní zásahy do kulturně-historických hodnot předmětné památky. Zamýšlené bourací práce tedy lze akceptovat či s jejich připuštěním výše uvedeným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje souhlasit. Ostatní bourací práce navržené v přízemí dalších částech staré budovy MUO se pak vesměs týkají novodobých konstrukcí z 90. let 20. století a nepovedou k eventuálnímu negativnímu zásahu do kulturně-historických hodnot chráněného statku.*

Obdobné hledisko je možné uplatnit i k navrhovaným úpravám a doplňování okenních otvorů na dvorní fasádě hlavního objektu MUO. Nynější řešení je totiž výsledkem novodobých zásahů. Ještě v 90. létech 20. století se na předmětné části fasády, a to včetně druhého patra, nacházelo větší množství různých a různě velkých otvorů (okenních, balkonových), které byly při obnově areálů v té době buď ponechány, nebo zazděny či stavebně upraveny. V notné části případů by tedy nově

zamýšlené práce neměly být spojeny s nadbytečnými zásahy do původních historických stavebních konstrukcí památky, ale pouze do mladších dozdívek či otvorů.

Co se týče zamýšlené vestavby do dvora stávající budovy, tak i v tomto případě je třeba konstatovat, že rozsáhlejší zástavbu i nad úrovní terénu zde připustil Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutím čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022. Ve srovnání se studií sice dochází k navýšení rozsahu podzemní částí stavby, nadzemní část se naopak omezuje pouze na propojení stávající budovy MUO a novostavby SEFO spojovacím krčkem."

Závěrem NPÚ ve svém písemném vyjádření uvádí dále následná upozornění, cituje se: **„***Upozorňujeme, že v předložené projektové dokumentaci se v rámci podzemních podlažích počítá s realizací prostupu v pozici průběhu reliktů hradby mezi Předhradím a lokačním městem KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, resp. s absencí dochování hmoty reliktů hradby. I když lze předpokládat, že v místech, kde je prostup plánován, opravdu došlo v 90. létech 20. století k vyrabování hmoty hradby v souvislosti s realizací šachty výtahu u přístavby depozitáře, tato skutečnost ale není ověřena požadovaným revizním archeologickým výzkumem. V této fázi se tedy nelze vyjádřit k případnému akceptování či neakceptování provedení prostupu v daných místech. Zároveň v této souvislosti upozorňujeme na skutečnost, že pokud by byla archeologickým výzkumem doložena existence kompaktních reliktů hradby, bude třeba dodržet závěrečnou část podmínky č. 3 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, konkrétně: „V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp."*

Dále upozorňujeme na problematiku zamýšlených vrtů tepelného čerpadla v prostoru parkánu, kde by mělo být realizováno celkem 5 vrtů. I když záměr realizace těchto vrtů není součástí předložené projektové dokumentace, na vícero výkresech se jejich pozice uvádí (vizte např. výkres č. C.3 části C. Situační část nebo výkres č. 004 části B.8 Zásady organizace výstavby). Za problematický považujeme nejvýchodnější vrt zanesený na výkrese č. 004 části B.8 Zásady organizace výstavby, který je navržený těsně při parkánové hradební zdi. V takovéto pozici nelze vrt realizovat. Na základě výsledků sondáží archeologického výzkumu /vizte Závěrečná zpráva o provedení záchranného archeologického výzkumu. Olomouc. Denisova ulice (parc. č. 254, 456, 457, 459), Kačení ulice (parc. č. 39). Sondy S 1-S 10. Olomouc 2023/ je doloženo, že parkánová hradební zeď se pod úrovní terénu rozšiřuje. Vrt – a s ním spojené práce – by tak mohl destruktivně zasáhnout do hmoty hradby, což je nutné zcela vyloučit. Otázkou je i způsob napojení vrtů tepelného čerpadla z parkánu na celý systém a strojovnu, technologie, které budou umístěny na pozemcích nad hradbou. Tyto prvky a technologie, resp. jejich propojení musí být navrženo tak, aby se nezasáhlo destruktivně do hmoty reliktů hradebních zdí, a to i pod úrovní stávajícího terénu," konec citace.

Dne 23.1.2025 zaslal správní orgán žadateli výzvu k zaujetí stanoviska k písemnému vyjádření NPU-391/292/2025 ze dne 22.1.2025, které vypracoval odborný pracovník NPÚ Mgr. Ondřej Belšík s termínem pro vyjádření do 30.1.2025.

Dne 29.1.2025 obdržel správní orgán vyjádření žadatele k výzvě k zaujetí stanoviska k písemnému vyjádření odborné organizace státní památkové péče NPÚ, kde je mimo jiné uvedeno, cituje se: „NPÚ ve Vyjádření NPÚ uvádí, že záměr novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47 a s nimi souvisejících prací nebude v rozporu se zájmem ochrany výše uvedených kulturně-historických hodnot za podmínek, kterých uvádí celkem 19.
Žadatel s podmínkami NPÚ věcně souhlasí. Nicméně k některým podmínkám uvádí níže své vyjádření:
Podmínka č. 1, 2 a 5:
„1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh odvedení spodní/podzemní vody v prostoru dotčeném plánovanou novostavbou SEFO, tak aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.

2. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh statického zajištění stávajících staveb přiléhajících k pozemkům novostavby, vycházející ze skutečného/zjištěného stavu způsobu a podoby založení těchto staveb. Pokud by mělo dojít k alternativně navrhovanému/předpokládanému statickému zajištění (podezdění základu) fragmentu středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, bude tento konkrétní návrh stabilizace fragmentu hradební zdi předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. V případě zamýšleného statického zjištění západní nosné obvodové/štítové zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na fragmentu zmiňované středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, bude tento návrh upraven tak, aby nedošlo k destruktivním zásahům do fragmentů hradební zdi. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO, resp. návrh statického zajištění fragmentů hradby, na kterém je tato zeď vystavěna. (...)
5. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh zajištění stavební jámy, resp. realizace pažící konstrukce na západním, jižní a východní straně pozemků dotčených novostavbou, vycházející ze skutečně zjištěného stavu úrovně základových spár okolní zástavby a jednotlivých geologických vrstev podloží. Pažící konstrukce a dočasné kotvy na západní straně budou navrženy/provedeny tak, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR."

Vyjádření žadatele k podmínkám NPÚ č. 1, 2 a 5:
Podmínky č. 1, 2 a 5 mohou být splněny až při realizaci samotné stavby, kdy dojde k odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot. Navazující stupeň projektové dokumentace bude řešit odvedení spodní vody, statické zajištění stávajících staveb i zajištění stavební jámy s maximální rozvahou, která zohlední dnešní míru poznání stávajícího stavu. Dále bude v dalším stupni projektové dokumentace upozorněno na požadavky NPÚ, které musí být generálním dodavatelem zohledněny při realizaci stavby.
Podmínka č. 11:
„*11. Nové komínové těleso navržené ve dvorní části stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude zhotoveno z nerezového plechu či s povrchovou úpravou ocelovým nerezovým plechem se stříškou ze silného tuhého plechu. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh nového komínového tělesa.*"

Vyjádření žadatele k podmínce NPÚ č. 11:
Nové komínové těleso je v architektonicko-stavební části navrženo z vyzděných plných cihel s omítkou, která bude opatřena nátěrem ve shodné barevnosti okolních ploch fasády. V části projektové dokumentace D.1.4E.1 Vytápění a chlazení je omylem uvedeno provedení komínu z nerezového plechu. Tato chyba bude v navazujícím stupni projektové dokumentace opravena.
Podmínka č. 12:
„*12. V prvním patře hlavního/uličního objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude provedena elektroinstalace – silnoproud v podobě dle výkresu č. 15 části D.1.4.E Silnoproudá elektrotechnika, tj. nebudou odstraněny dělící příčky v uličním traktu patra (v tzv. kabinetu), ale bude zachováno stávající dispoziční uspořádání traktu.*"
Vyjádření žadatele k podmínce NPÚ č. 12:
V architektonicko-stavební části se nepočítá s odstraněním dělících příček v uličním traktu 2.NP ve stávajícím objektu MUO. V části projektové dokumentace Silnoproudá elektrotechnika došlo omylem k vypuštění dělících příček ve výkrese D.1.4.E Tato chyba bude v navazujícím stupni projektové dokumentace opravena.
Ve zbytku Vyjádření NPÚ nemá žadatel připomínky."

Správní orgán se seznámil s výše uvedeným stanoviskem žadatele, ale pro posouzení podané žádosti správním orgánem jeho stanovisko nemá žádný dopad, neboť se vyjadřuje ke konkrétním podmínkám ve vyjádření NPÚ a jeho stanovisko má spíše převážně technický charakter (přiznává chyby ve zpracované dokumentaci, které budou opraveny v dalším stupni nebo upozorňuje na skutečnost, kdy bude možné teprve provádět požadované průzkumy).

Správní orgán na úvod svého posouzení uvádí, že si je vědom, že otázka novostaveb v památkově chráněných územích, zvláště zástavba městských proluk, je vždy problematická. Konkrétně tato proluka je skutečně vhodná k zastavení, což ostatně uvádí i tzv. Regulační plán MPR Olomouc, který vychází

z faktu, že zde kontinuálně po několik století stály měšťanské domy a to ještě v 60. letech minulého století. Nejedná se tak o vzdálenou historickou epochu, do které by bylo mnohem komplikovanější navrácení. Rovněž doposud nedošlo ani ke změně kontextu předmětné lokality (okolní zástavba zůstala zachována), která by tuto novou stavební aktivitu mohla omezovat.

Základní požadavek ze strany státní památkové péče totiž musí být v zájmu ochrany chráněného statku, tedy městské památkové rezervace. Ta byla pro své hodnoty vybrána k ochraně a zástupci NPÚ ji označují dokonce za druhou nejvýznamnější městskou rezervaci v rámci celé České republiky.

Správní orgán tak nehodnotí novodobou architekturu jako samotnou, ale posuzuje její vhodnost k umístění do proluky v rezervaci.

Památkově chráněné území v Olomouci je definováno formou **památkové rezervace.** Tato forma je jednou z přímé ochrany památek, jejich souborů a jejich okolního prostředí. Všechny objekty a plochy na chráněném území jsou předmětem památkové ochrany či zájmu a památková péče je ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (ve znění pozdějších změn obsažených v zákonech č. 242/1992 Sb., č. 361/1999 Sb. ve znění zákona č. 61/2001 Sb., č. 122/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 146/2001 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 18/2004 Sb., č. 186/2004 Sb., č. 1/2005 Sb., č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu ČR č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 158/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 307/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 124/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 127/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 403/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb. a zákona č. 284/2021 Sb., zákona č. 152/2023 Sb., zákona č. 81/2024 Sb. a zákona č. 169/2024 Sb. podle právního stavu s účinností ke dni 1. ledna 2025).

Smyslem vyhlášení památkové rezervace, jak je definováno v památkovém zákoně, je kromě ochrany jednotlivých památek (jejichž ochrana je právně zajištěna již samostatným aktem prohlášením za kulturní památky a prohlášením rezervace se na tom v žádném směru nic nemění) zejména zajistit, aby bylo chráněno jejich okolní prostředí a prostředí území jako celku, aby ostatní stavby na vyhlášeném chráněném území respektovaly historický charakter tohoto území a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení tohoto charakteru a k nápravě případných dřívějších nevhodných úprav staveb a prostranství, nikoli k jeho narušení. Památková rezervace je kategorie územní památkové ochrany a jednotlivé stavební akce, především návrhy nových staveb, musejí být posuzovány vždy v územním kontextu a správní orgán společně s NPÚ musí zodpovědět i otázku, jakým způsobem takový záměr ovlivní dochované památkového hodnoty chráněného území.

Správní orgán tak shledává zcela zásadní pro daný předmět řízení, aby navrhovaná novostavba vhodně doplnila chráněný soubor – městskou památkovou rezervaci, nikoli aby se stala novou dominantou v prostoru.

Zároveň lze konstatovat, že posuzováním předloženého návrhu správní orgán jako orgán státní památkové péče zasahuje určitým způsobem, avšak v mezích zákona, do tvůrčí svobody projektanta. Je nutné si ovšem zároveň uvědomit fakt, že plošná památková územní ochrana je kategorií, která byla památkovým zákonem stanovena právě ve prospěch dochovaných hodnot historických území, což je v tomto případě ucelený soubor městské historické zástavby. Je naprosto logické, že orgán státní památkové péče se bude vždy snažit korigovat podobu staveb, které mají v takovém území nově vznikat.

Potřeba chránit architektonické a urbanistické dědictví vyplývá mimo jiné i z řady mezinárodních dokumentů. V prostředí České republiky, která 1.5.2004 vstoupila do Evropské unie, by měla být respektovaným dokumentem zejména Úmluva o uchování architektonického dědictví Evropy, která se od 1.6.2000 stala součástí našeho právního řádu.

Správní orgán uvádí i úmluvy, které vyhodnotil jako vhodné z pohledu nové zástavby v rámci proluk chráněných sídel. Důležitý je zde kontext, do kterého tyto úmluvy zasadíme. Podpora kvalitní moderní architektury je nepochybně na místě v rámci městských sídel. Pokud ale takový urbanistický celek

dosahoval jiných, např. památkových kvalit, tyto projevy současného stavitelství by je neměly potlačovat či jim jakkoli konkurovat. Novostavby v chráněných územích by měly vhodným způsobem dotvářet tento historický celek. V opačném případě, tedy kdyby se staly dominantou či výrazným prvkem území, potlačily by vnímání sídla jako historického prostředí, jako svědka doby, o kterém nám vypovídají. Chcete-li - genius loci – by byl narušen.

Z výše uvedeného plyne, že pro novostavby v chráněných územích jsou zásadní úmluvy. Ty, které zcela moderní počiny dávají do kontextu historických sídel. Správní orgán uvádí zejména Mezinárodní chartu o zachování a restaurování památek a sídel přijatou v Benátkách v květnu 1964. Tato charta zdůrazňuje nutnost ochrany památkových sídel jako celku, nikoli jen vybraných hodnotných objektů. Dále uvádí, že je nutno usilovat o uchování jejich integrity a zajištění odpovídající sanace a prezentace.

Přijetím úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy (přijatá v Grenadě 03.10.1985) se Česká republika zavázala předejít znetvoření chráněných statků (architektonické soubory).
Hlavním cílem této úmluvy je využití stávajících objektů pro nové účely a to včetně úprav těchto objektů, pokud není překročena přijatelná míra. V případě zastavění proluky jistě nejde využít stávající objekt, ale v článku 12. úmluvy je uvedeno následující, cit.: „*ačkoli každá Strana uznává hodnotu zpřístupnění chráněných statků veřejnosti, zavazuje se přijmout opatření, která budou nutná k zajištění toho, aby důsledky tohoto zpřístupnění, zvláště jakékoli stavební úpravy, neovlivnily negativně architektonický a historický charakter takových statků a jejich okolí*“. Z tohoto správní orgán usuzuje, že opravdu zásadní je najít onu hranici při posuzování nových zásahů do chráněného statku. Na základě uvedených úvah proto dospěl k názoru, že navržená novostavba je pro danou lokalitu předimenzovaná a nezachovává kontext, které pozemky již po celou řadu století nesou.

A zcela stěžejní pro předmětný záměr žadatele je Mezinárodní charta pro záchranu historických měst ICOMOS přijatá v roce 1987 ve Washingtonu. Článek 10 uvádí, že pokud bude nutné postavit nové budovy, budou muset respektovat existující prostorovou organizaci, zvláště parcelaci a měřítko tak, jak to ukládá kvalita a hodnota souboru existujících staveb. Jak již správní orgán předeslal výše, zástupci Národního památkového ústavu shledávají hodnoty městské památkové rezervace Olomouc jako druhou nejhodnotnější rezervaci v rámci České republiky. Článek 10 uvedené úmluvy rovněž zdůrazňuje, že cit: „*Zavedení prvků současného charakteru, s výhradou, že nepoškodí harmonii souboru, může přispět k jeho obohacení.*“. Zde správní orgán zdůrazňuje, že novostavba s přiznaným moderním pojetím je v chráněném území přípustná pouze tehdy, pokud nepoškodí chráněný statek.

Z rozhodovací praxe orgánů státní správy o nové zástavbě v prolukách na památkově chráněném území je nesporné, že shoda mezi památkářskou a architektonickou veřejností panuje především na základní myšlence, že na novostavbě má být jasně patrné, že je novostavbou. Tento požadavek předložený návrh zcela jistě bezesporu naplňuje.

To je ovšem charakteristika natolik široká, že sama o sobě nemůže stačit a vést k obecně dobrému výsledku. Možností, naplňujících tento požadavek, je samozřejmě mnoho. Na jedné straně totiž zahrnuje stavby v podstatě historizující (s odlišitelnými detaily, umožňujícími identifikaci) a na druhé nové podřadné utilitární objekty bez jakýchkoli architektonických ambicí, či naopak ambiciózní projekty usilující o výrazný kontrast. Ale jsou realizovány i případy nové výstavby coby rekonstrukce.

Ze strany oboru památkové péče existuje pochopitelná snaha o formulování a prosazování jednoznačných regulativů s cílem zamezit nejhorším excesům nové výstavby. Harmonický obraz historických měst totiž není výsledkem samovolného vývoje, ale uplatňování často velmi přísných regulačních opatření v minulosti, počínaje již středověkem. Správní orgán je si plně vědom, že úkolem památkové péče jako oboru v žádném případě není „projektovat místo projektanta“, přesto se objevuje snaha o formulaci regulativů pro novostavby v památkově chráněných sídlech, která by usnadnila pracovníkům památkové péče posuzování takových případů. Na tomto místě správní orgán upozorňuje především na odbornou metodiku Národního památkového ústavu, vydanou v Praze v roce 2004 pod názvem Novostavby v památkových chráněných sídlech autorů K.Kuča, V. Kučová, K. Kibic, která

dává podrobný návod, na základě doposud známých případů, jak se má ze strany odborných pracovníků v co největší objektivní míře přistupovat k hodnocení nových staveb, a to ze všech možných úhlů pohledu.

Hlavním předmětem posouzení předložené žádosti je tedy návrh nové přístavby budovy Muzea umění v části proluky do ulice Denisova.

Historické jádro města Olomouce představuje urbanistický celek a novostavby v něm mají jeho prostředí obohacovat, nikoli je rozrušovat, neboť se centrum převážně dochovalo ve své původní urbanistické skladbě, s významnými stavbami z různých slohových období.

Je tedy více než žádoucí, aby autor nové stavby si byl vědom urbanistické skladby historického města, dále široké konstrukční, dispoziční i materiálové možnosti moderní architektury a architektonická kvalita stavby není podmíněna velkou výrazností v duchu myšlenky, že „méně je někdy více“.

Je obecně platnou zásadou, že v historických městech je vždy třeba prioritně vzít v úvahu vztahy navrhované novostavby k širšímu okolí a k prostředí města (včetně provozního hlediska), výšku zástavby, uliční čáru, způsob zastřešení, materiálovou strukturu průčelí, šíři okenních os a podobně. Charakter stávajících hodnotných staveb jednoznačně udává ráz celého území. Z hlediska památkových hodnot jde zde o území homogenní, vyžadující poměrně přísnou ochranu, zde je vyhlášené za památkovou rezervaci. Jednotlivé historické stavby v památkové rezervaci mají většinou dochovaný svůj původní hmotový objem včetně tvaru střechy. Zejména mají zachované původní ztvárnění průčelí včetně architektonických detailů, řešení oken a dveří, ale rovněž vnitřní dispozice a podobně. Tyto skutečnosti činí pak objekty hodné památkové ochrany.

Posuzování novostaveb v památkově chráněných územích patří k odborně náročné části péče o tuto část kulturního dědictví. Pracovníci památkové péče, jak správního orgánu, tak NPÚ, by neměli formulovat své odborné vyjádření na základě subjektivního dojmu – zjednodušeně řečeno způsobem, zda se stavba jim osobně líbí či nelíbí. Své stanovisko musí vztahovat k danému kontextu chráněného území a ve svém vyjádření odůvodnit, z jakých důvodů navrhovaná stavba je nebo není přijatelná, a tento cíl se orgán státní památkové péče snaží zde ve svém následném odůvodnění opět naplnit a to nejen vyhodnocením obecných poznatků v této oblasti, které aplikuje na daný návrh.

Základním principem péče o památkově chráněná sídla je zachování všech dochovaných prvků historické urbanistické struktury, tedy půdorysu, parcelace, hmotové struktury i architektonických prvků historické zástavby. Při prosazování tohoto cíle však nemůže v žádném případě jít o požadavek zastavení dalšího vývoje a života sídla či jeho chráněné části. Jde o to, aby v památkově chráněných sídlech vznikající nové urbanistické a architektonické hodnoty nevznikalyna úkor hodnot starých, ale vedle nich a především v souladu s nimi.

Při posuzování předmětu žádosti správní orgán dospěl ve své úvaze k názoru, že návrh v této podobě nesplňuje výše dané odborné regulativy pro návrh stavby nové budovy v historickém jádru města Olomouce a tak se správní orgán nemohl přiklonit ani k názoru odborné organizace ani k názoru krajského úřadu.

Navíc jednou z nejtěžších oblastí pro památkou péči je posuzování novostavby, v území, kde stavby do nedávné doby existovaly, dokonce je známa jejich podoba. V tomto případě lze hovořit o obnově zaniklých částí urbanistické osnovy, jejichž cílem má být především uchování hodnot existujících. Navržená novostavba má tak napomoci rehabilitaci historického půdorysného a prostorového uspořádání centra města, což je jedna z nejdůležitějších složek památkové hodnoty rezervace. A rovněž má být dosaženo obecně urbanistické a architektonické harmonie prostředí. Návrh novostavby v proluce však tyto podmínky nesplňuje.

Na první pohled z doložené ikonografie je zřejmé, že podoba stavby směrem do ulice Denisova nevykazuje v žádném případě žádný soulad s okolní dochovanou zástavbou, naopak popírá skoro veškeré principy, které jsou na zástavbu proluky v exponované poloze kladeny oborem památkové péče.

Její vizuální podoba nadměrně upoutává a strhává na sebe pozornost návštěvníků, a to na úkor dochovaných historických kulturních památek v jejím těsném okolí. Jejímu autorovi nechce správní orgán upřít nárok na individuální názor při zpracování zadání na dostavbu proluky, avšak ani autor se nesmí v daném místě chovat necitlivě k již existující a výnosem vlády chráněné okolní zástavbě.

Správní orgán dospěl k závěru, že památkové a kulturní hodnoty, pro které je konkrétně stanoven režim ochrany jako památková rezervace v tomto prostoru, tak jak je ostatně ve svých vyjádřeních opakovaně popsala odborná organizace, jsou konkrétně vymezeny v prohlášení MPR Olomouc a správní orgán se s ním v plné míře ztotožnil. Existence nejen světských, ale především církevních staveb v tomto území nesporně vyžaduje velmi zodpovědný a pokorný přístup při zpracování návrhu na doplnění volné proluky. Správní orgán nepovažuje v tomto případě za vhodnou snahu o násilné zasazení novostavby, která je natolik výrazná a bude, ostatně jak již v minulosti při zveřejnění záměru tomu bylo, vyvolávat silné a kontroverzní diskuze laické i odborné veřejnosti.

Správní orgán při posuzování záměru mimo písemného vyjádření odborné organizace vychází jako z podpůrného materiálu zmíněnou odbornou metodiku, kterou krajský úřad vyhodnotil jako zastaralou. Tomuto názoru musí správní orgán oponovat – metodický materiál je zpracován kvalitně a obsahuje základní a stále platné zásady pro posuzování novostaveb v chráněných sídlech. Ostatně i NPÚ ve svém vyjádření odkazuje na metodiku těchto autorů, která je ještě starší provenience. Nelze tvrdit, že obecně platné teze v památkové péči pozbývají svojí platnosti zpracováním novější metodiky. Naopak dochází pouze k tomu, že metodické materiály jsou rozšiřovány o nové poznatky, nově definují další principy ochrany na základě rozšiřujícího se poznání kulturních hodnot.

Stále tedy platí, že v zásadě existují tři základní možnosti řešení při navrhování novostaveb v historických centrech českých měst, z nichž se dále správní orgán bude zabývat pouze možností aplikovatelnou na předložený záměr, kdy se jedná o navrženou n**ovostavbu chápanou jako nové tvůrčí dílo.** Tato kategorie je ostatně v současnosti nejčastějším případem navrhovaných novostaveb.

Taková stavba nemusí zcela bezpodmínečně vycházet ze specifických znaků stavby, popř. staveb, které na dotyčném místě stály. Možností řešení je v tomto případě několik a navzájem se liší podle míry historizujícího nebo naopak nehistorizujícího přístupu a především podle ohledu na okolní prostředí.

Pocitového začlenění novostavby do historické zástavby lze často dosáhnout bezesporu i velmi moderními výrazovými prostředky. Kontextuální může být pouhé užití tradiční hmotové formy a zcela nečleněných hladkých fasád, doplněných tradičními více tabulkovými okny. Obecně ale platí zásada, že právě tradiční rozměry, konstrukce a dělení oken mají pro začlenění jakékoli novostavby v historickém prostředí zcela zásadní význam.

Naopak okna bez vnitřního dělení v kontextu s historickou zástavbou zpravidla nepůsobí dobře, protože architektonickému členění průčelí přinášejí odlišné měřítko (totéž platí o oknech plastových, s pouhou imitací členění na tabulky či jako v tomto případě o velkoplošných otvorech, nikách, do uličního prostoru).

V předloženém návrhu lze od samého počátku vystopovat spíše záměr vybudovat budovu vysoce kontrastní vůči svému okolí ať už výškou, hmotou, ztvárněním fasády, materiálovým řešením či kombinací těchto vlastností. V naprosté většině chráněných sídel je kontrastní či disharmonické řešení novostavby z památkového hlediska zcela nežádoucí.

Nová stavba na místě starší zaniklé zástavby má již v dnešní době, kdy došlo k posunu definování historických a kulturních hodnot historických sídel na základě vývoje jejich poznání zformulovány alespoň základní obecné principy posuzování.

Urbanistická regulace novostaveb, čímž se rozumí stanovení půdorysného rozsahu, výšky a základního hmotového uspořádání, je přirozeně relevantní pouze pro novostavby charakteru nového tvůrčího díla. Tato situace nastává nejčastěji v řadové zástavbě nebo na nároží bloku, kde lze pojem „proluka“ (mezera po chybějícím domě) nejsnáze charakterizovat.

Zastavění takové proluky je skoro vždy z hlediska nejen památkové péče jednoznačně žádoucí, neboť směřuje k obnovení celistvosti domovní řady, bloku a celého prostoru. Doplněním proluky novostavbou, která bude mít dobře navrženou hmotu, kompozici průčelí či materiálové řešení (viz dále), bude dodržovat historicky definovanou uliční čáru, budou hodnoty památkově chráněného území dokonce zvýšeny, neboť bude petrifikována celková urbanistická struktura.

Pro novostavbu v menší proluce lze v naprosté většině případů určit základní urbanistické regulační podmínky. Předně musí být přesně respektována původní stavební čára, což však v posuzovaném případě je již změněno v rámci změny Regulačního plánu MPR Olomouc upraveného podle předloženého projektu. Nicméně předložený návrh toto nesplňuje. Předložený záměr vytvořením piazzety na historické parcele č. 139, nyní č. 458, je v přímém rozporu s principy ochrany MPR Olomouc, která byla vyhlášena výnosem č. 16417/87-VI/1, Výnos MK ČSR čj. 16.417/87-VI/1 ze dne 21.12.1987.

Nezachování průběhu uliční čáry je dále v rozporu se samotným vyjádřením NPÚ, viz Ústřední pracoviště NPÚ (nyní generální ředitelství NPÚ) ve svém písemném vyjádření č. j. NPU-302/8701/2009 ze dne 2.12. 2009 uvádí: *„Z hlediska historické urbanistické struktury je obecně žádoucí obnova zástavby v daném místě, budoucí novostavba by pokud možno měla respektovat nejen přesný průběh stavebních čar a parcelaci, ale i hmotový objem (výšky, tvary a orientace střech) zaniklé zástavby, měla by hmotově korespondovat s okolní zástavbou. V případě velkých proluk lze uvažovat rozdělení na méně parcel než v minulosti, hmotové řešení a členění novostavby by se však mělo podřídit historické zástavbě.“* Zachování průběhu uliční čáry podmiňuje i Ministerstvo kultury, opět cit.: *Ministerstvo kultury doporučuje dopracovat předloženou studii tak, aby v ní byly zohledněny požadavky, které uplatnilo Ministerstvo kultury ve svém vyjádření č.j. MK 4234/2009 OPP ze dne 29.7. 2009. Při zpracování studie je potřeba důrazně sledovat, že nedojde k znehodnocení objektů v městské památkové rezervaci aplikací novodobých funkčně nesouvisejících prvků a navrhovaný objekt bude hmotově korespondovat s okolní zástavbou.“* Požadavky, na které se v citaci odkazuje, jsou pak uvedeny v závěru stanoviska Ministerstva kultury č. j. MK 4234/2009 OPP ze dne 29.7. 2009, a to*: „Ministerstvo kultury požaduje respektovat závazně stanovenou plochu klidového zázemí domů v rozsahu původních dvorů a zahrad v severní polovině parcel č. 455, 456, 457, 458 a 459; závazně stanovenou uliční a stavební čáru; stávající objekt Muzea umění (č.p. 824).“*

Další podmínkou je omezení rozsahu půdorysu novostavby směrem do dvora, který by neměl převýšit obvyklý rozsah obdobných staveb v sousedství. Novostavba nemůže být kapacitně naddimenzována. Mají-li sousední objekty stejnou výšku korunní římsy a tato výška je obvyklá i u dalších domů v rámci téhož bloku či ulice, musí novostavba tuto výšku respektovat. Je-li výška korunních říms sousedních objektů různá, měla by být korunní římsa novostavby umístěna ve výšce korunní římsy jednoho z obou domů nebo rozmezí daném výškou korunních říms obou objektů. Pokud jde o výškově více rozrůzněný blok staveb, je nutno pečlivě posoudit výšku novostavby tak, aby například nedošlo k nevhodným detailům na styku sousedících říms, oken staveb, převýšení nárožních věžic bloků a podobně. Ve složitější situaci je proto vhodné vykreslit novostavbu v kontextu průčelí celého bloku domů. O předloženém záměru lze říci, že se zde jeví snaha o naplnění alespoň z části některých výše uvedených kritérií (členěním do 5 objektů, coby odkaz na historických 5 domů), avšak celkové zpracování není v souladu s požadavky památkové péče v tomto prostoru.

Obdobné zásady platí pro určení výšky hřebene střechy novostavby a také pro celé utváření hmoty novostavby, zejména pro orientaci a tvar střechy. Pokud jsou oba sousední domy hmotově podobné, měla by být obdobně ztvárněna i novostavba. Pokud se oba domy vzájemně liší, měla by novostavba buď převzít hmotovou formu jednoho z nich, nebo vytvořit jakýsi přechodový prvek. Návrh novostavby, který je předložen k vyjádření dle správního orgánu tento požadavek nesplňuje.

Obecně platí, že hmotově nevhodně řešenou novostavbu v podstatě nelze přijatelně architektonicky („vnějškově“) vyřešit. Novostavba může být dále degradována vlastním architektonickým pojetím fasády, její kompozicí, použitými materiály apod. Správní orgán po prostudování předloženého záměru jednoznačně dospěl k závěru, že právě tato památková kritéria navrhovaná novostavba

nesplňuje. Záměr předkládá zcela nevhodný materiál (jak je opakovaně uvedeno výše, preferuje se užití tradičního materiálu) není zde dodržen klasický tvar a sklon střechy s tradiční krytinou, které mají i pro celkové vyznění památkově chráněné exponované plochy sjednocující funkci. Volba vhodného tvaru střechy je v památkově chráněném území skutečně zcela zásadním rozhodnutím, které by mělo být podloženo přesnými argumenty a mělo by vycházet z kontextu s okolními stavbami.

Kromě základního tvaru střechy by měly novostavby zároveň respektovat i detaily ukončení historických střech, tj. vazbu římsy a okapové hrany, vztah ukončení štítové stěny ke konstrukci střechy atd. Krytiny střech novostaveb v památkově chráněném území by měly respektovat charakter střešní krajiny v daném sídle a oblasti. Krytina novostavby by měla respektovat měřítko, strukturu, charakteristickou formu i barevnost krytiny typické pro historickou zástavbu

Průčelí domu, obracející se k veřejnému prostoru, bylo ve městech vždy považováno za nejreprezentativnější, neslo většinu výzdoby a byly k němu orientovány i hlavní obytné místnosti domu. Novostavba by měla uvedenou skutečnost respektovat. U kompozice hlavního průčelí novostavby jsou správně zvolená velikost a členění oken velmi významné pro zapojení do okolní historické zástavby. Obecně lze říci, že v kontextu starší historické zástavby vždy nejlépe působí okna obdélná s větším rozměrem orientovaným na výšku. Okna čtvercová, šířková, nebo naopak příliš úzká výšková, jsou-li v kompozici průčelí uplatněna individuálně – tj. v obdobné pozici jako okna výšková klasického poměru – většinou nepůsobí dobře.

V prolukách budou novostavby s takovými okny obvykle působit rušivě, což názorně dokládají nyní předložené vizualizace navrženého průčelí. Velmi důležitá je rovněž konstrukce a členění oken. Pro prostředí památkově chráněných sídel, městských i vesnických, jsou charakteristická okna otevíravá, dvojkřídlá, členěná do více tabulek, jejichž tvar je čtvercový nebo mírně obdélný (na šířku). Takové pojetí oken lze obecně doporučit rovněž u novostaveb. Tvarové pojetí oken je podmíněno architektonickým pojetím celé novostavby či alespoň jejího uličního průčelí.

Smyslem rozhodování státní správy rozhodně není bránit soudobému architektonickému projevu, pokud se projevuje v historickém prostředí citlivě a s pochopením jeho hodnot.

Dalším důležitým bodem při posuzování návrhu je použití materiálu, neboť ten je nedílnou a spolu s hmotovým a tvaroslovným řešením stejně významnou součástí základních předpokladů pro vznik díla citlivě se začleňujícího do historického prostředí. Platí však zásada, že materiálová škála byla prioritně dána stavebními materiály dostupnými v místě nebo v blízkém okolí, které se právě proto staly pro dané sídlo a oblast typickými.

Nelze ovšem a priory, a zvláště v městském prostředí, vylučovat citlivé užití některých moderních materiálů a konstrukcí (lehká kovová konstrukce, betonová stěna, výkladce, větší podíl skla). Vždy bude docházet ze strany státních orgánů k individuálnímu posuzování zpracovaných návrhů podle kontextu zastavovaného místa. V historickém městském prostředí dominují stavby se stěnami zděnými, omítanými, s více či méně náročným tvaroslovným členěním, Historické stavební materiály mají ve veškeré stavební činnosti na území chráněného sídla přednost před materiály novodobými (z nichž některé jsou zcela nepřípustné).

Není pochyb o tom, že podrobnost a přísnost regulativů pro novostavby v plošně památkově chráněných sídlech musí vycházet z konkrétního charakteru prostředí. Jiný přístup vyžaduje proluka v intaktní historické a tvaroslovně velmi zdobné zástavbě, jiný pak prostředí, v němž se mísí stavby (fasády) z několika období a výraz souboru není jednotný. Právě na charakteru prostředí a jeho hodnotě jako nadřazeného celku musí záviset i architektonické pojetí novostavby. V prvním případě se novostavby objektivně a jednoznačně musí přizpůsobit okolí, zatímco ve druhém případě může mít ambice stát se rovnoprávnou součástí celku, někdy snad i s určitým dominujícím či sjednocujícím působením. U moderně koncipované stavby je větší nebezpečí, že bude působit příliš kontrastně, což se dle názoru státního orgánu památkové péče týká i předloženého návrhu.

Správní orgán 1. stupně se k předloženému návrhu již v minulosti vyjadřoval ve dvou správních řízení, kdy byla předložena dokumentace pro posuzování v rozsahu studie. Obě byly správním orgánem 1.

stupně odmítnuty a dle jeho názoru i řádně odůvodněny a proto i v tomto odůvodnění využil výše uvedené totožné obecné argumenty pro objasnění svého odborného názoru, které zůstávají nezměněny a které ani krajský úřad ve svém rozhodnutí nezpochybnil.

Správní orgán tedy nemohl nyní akceptovat rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, které původní rozhodnutí správního orgánu změnilo. Na podporu svého názoru nyní správní orgán přikročil v řízení k opatření novému důkazu - ke shromáždění ikonografie, která je součástí spisu (tj. mapových podkladů i historických fotografií) předmětné proluky a na základě jejich podrobného vyhodnocení dospěl k následujícím závěrům, které osvětlují důvody jeho odmítnutí předloženého záměru.

Nynější proluka byla historicky zastavěnou plochou a to obytnými domy. Jednalo se o 5 domů a měly 4 nadzemní podlaží (zřejmě čtvrté podlaží bylo nižší, nikoli plnohodnotné jako ostatní patra), což je zcela prokazatelné na uvedeném materiálu a uvádí to i ve svém vyjádření obecně i NPÚ .

Další, pro probíhající řízení však stěžejní poznatek, je prokázané vizuálně zjištění, že všechny domy navazovaly na zástavbu a tvořily souvislou uliční linii a jednotlivé domy neustupovaly hlouběji do parcely. Rovněž je důležitý i fakt, že jednotlivé pozemky nebyly celoplošně zastavěny. Nejvyšší střechou v místě stávající proluky je střecha domu 291/35 – jedná se tedy o stávající poslední dům před prolukou. Stejná situace byla i v době před demolicí 5 domů, kdy proluka vznikla. Dlužno uvést i skutečnost, že ze směru od Horního náměstí se Denisova ulice zvedá do mírného kopce a pozemky této proluky jsou vyvýšeny nad ostatní zástavbu ulice. Směrem dále od proluky a přilehlé budovy současného muzea se jedná o rovinatý terén.

Správní orgán považuje za vhodné zdůraznit, že se jedná o proluku po 5 domech, z čehož jasně vyplývá, že je velmi plošně rozsáhlá. Samotná lokalita je také velmi exponovaná, neboť ulice Denisova spojuje Horní náměstí s historickou lokalitou Předhradí. Rozhodně se tedy nejedná o okrajovou část rezervace či nějaký její zapadlý kout, a proto je důležité zvážit podobu její nové zástavby.

Zásadní otázkou, kterou by si orgán památkové péče při posuzování předložené žádosti měl položit, je zda nová stavební aktivita v proluce nenávratně nezničí památky, jak okolní, tak archeologické, které zde existují či negativně neovlivní jejich památkové hodnoty.

Památková péče jako garant ochrany kulturního dědictví, zde musí hájit neopakovatelnou situaci, která se dochovala do dnešních dnů. Nepochybně je možné ji archeologicky rozkrývat díky tomu, že došlo k demolici 5 historických domů, což by dnes díky znalostem památkové péče ale i stavebním technickým možnostem dnešní doby, nebylo snadné znovu zopakovat a možná ani zdaleka reálné v tak velkém rozsahu. Díky ztrátě historických etap, které nám prezentovaly demolované domy, jsme schopni získat informace o vývoji města Olomouc z doby od 10. do 14. století. Jedná se o časové rozmezí získané zatím provedenými archeologickými výzkumy, které má správní orgán k dispozici. Archeologicky zkoumaná plocha je v měřítku historického centra města rozsáhlá a nabízí tak unikátní možnost exkurzu do doby vznikajícího města, nikoli pouze v omezeném měřítku jedné stavby jak tomu bývá v případě obnovy samostatných objektů.

Na podporu důležitosti uchování a vhodné konzervace, případné prezentace, archeologických nálezů i středověké hradby samotné, správní orgán uvádí základní mezinárodní úmluvy.
Mezinárodní charta o zachování a restaurování památek a sídel přijatá v Benátkách v květnu 1964 uvádí, že objevené objekty musí být zachovány, udržovány a trvale chráněny. Krom toho je dle charty třeba využít každé iniciativy vedoucí k lepšímu pochopení objevené památky bez zkreslení jejího významu či vytržení z kontextu.

Mezinárodní charta pro záchranu historických měst ICOMOS přijatá v roce 1987 ve Washingtonu se v článku 11 dotýká rovněž archeologických nálezů v rámci historických sídel, cit: „*je třeba přispět k lepšímu poznání minulosti historických měst podpořením výzkumů archeologie města a příslušné prezentace jejich objevů*“. Správní orgán tak kvituje, že v proluce skutečně dochází k archeologickým výzkumům. Otázkou však zůstává následná péče a případné zakomponování těchto archeologických

nálezů svědčící o tisícileté historii města v rámci novostavby.

A konečně úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy přijatá 16.01.1992 ve Valletě, která obšírně definuje archeologické dědictví a klade důraz na vědecké zkoumání archeologických nálezů včetně nedestruktivních metod průzkumů a jejich řádné zachování, konzervace a správy.

Ve svém nynějším písemném vyjádření ostatně NPÚ tuto otázku zachování a prezentace archeologických památek včetně úpravy okolního terénu (zde myšleno relikty hradební zdi) řeší podrobně ve svých podmínkách **č. 4, č. 3, č.5, č.6, č. 8, č. 9, č. 17, č. 18 a č. 19.**

NPÚ opakovaně ve vyjádření konstatuje, že v předloženém materiálu (myšlena doložená dokumentace) je patrná absence jednoznačných informací k zamýšleným pracím, kdy není možné v případě předpokládaných změn při vlastní realizaci prací objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na hodnoty předmětného chráněného statku. Zde správní orgán dodává, že odborná organizace mohla tedy v daném případě předloženou žádost posoudit negativně a jako celek ji nepřipustit, zvláště poté co samotné NPÚ konstatuje, že v případě bezvýhradné akceptace takto neurčitých prací, resp. prací bez jejich jednoznačného vymezení, by bylo možné provést jakékoliv úpravy, tj. i takové, které by s sebou mohly nést negativní zásah do kulturně-historických hodnot památkové rezervace, což je nežádoucí.

To, že NPÚ samotné se evidentně obává možného poškození archeologických památek dokládá dle názoru správního orgánu dále i uložení podmínek, které NPÚ uplatňuje ve svém vyjádření z důvodu zohlednění jedné ze základních zásad stávající památkové péče, a to zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* (dochované materiály a konstrukce jako nositelé kulturně-historických a dokumentárních hodnot by neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály, do jejich hmoty by nemělo být nadměrně či nevratně zasahováno atp.) nebo aby se minimalizovaly zásahy do autentické hmoty kulturní památky městského opevnění.

Správní orgán dále při prostudování podmínek uložených ve vyjádření NPÚ musí zde ještě uvést, že v podmínce č. I. uložený požadavek na „ *předložení k posouzení ve správním řízení dalšího navazujícího stupně projektové dokumentace záměru novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47"* mu není zcela jasný. Dokumentace, která je nyní předkládána je posledním stupněm v rámci projektové přípravy záměru pro stavební povolení, následně by mohla být zpracována pouze realizační dokumentace, která však není předmětem správního řízení na orgánu památkové péče a ani na stavebním úřadě. Pokud by však mělo dojít k přepracování dokumentace, která zohlední veškeré výsledky všech požadovaných průzkumů a skutečný rozsah archeologických artefaktů, mohla by být pravděpodobně zpracována dokumentace pro změnu stavby před dokončením, otázkou zůstává, v jakém rozsahu po zapracování všech výsledků požadovaných průzkumů by se projekt změnil a zda by nevznikl vlastně projekt nový.

Další podmínky stanovené ve vyjádření odborné organizace (č. 10 – č. 16) jsou požadavky, které se vztahují k plánovaným zásahům do stávajícího objektu hlavní budovy MUO (ul. Denisova č. 824/47. Jedná se o požadavky doplnění projektové dokumentace ohledně zásahů do krovu a střechy, dále otázky použití materiálů, skladby omítek, dlažby malty a nátěrů, druhu zádlažby a doplnění návrhu vegetačních úprav. Vzhledem k vyhodnocení žádosti správním orgánem jako nepřípustné se dále blíže správní orgán k daným podmínkám nevyjadřuje, ale v obecné rovině lze konstatovat, že uložené podmínky jsou v souladu s požadavky soudobé památkové péče.

Následně se bude správní orgán podrobněji zabývat rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, kterým bylo změněno rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a v souladu s § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči stanovil ve svém rozhodnutí podmínky, za kterých lze předmětné práce připravovat a provést.

Správní orgán tak předloženou žádost níže posuzuje i ve vztahu k těmto podmínkám a vyhodnocuje

zda byly splněny, respektive zapracovány do aktuálně předložené projektové dokumentace. Správní orgán dospěl k závěru, že žadatel nesplnil všechny podmínky, což ostatně uvádí i v části Zdůvodnění ve svém vyjádření NPÚ, a správní orgán také z těchto důvodů uvedený záměr nepřipustil.

V podmínce č. 1 krajský úřad požadoval provedení hydrogeologického průzkumu v prostorech proluky a na základě jeho výsledku navržení opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrogeologických poměrů. Správnímu orgánu však bylo předloženo pouze vyjádření [redacted] ve kterém konstatuje, cit.: „*Aby bylo možno spolehlivě zdokumentovat režim podzemní vody v prostoru navrhovaného staveniště, bylo by nutno provést skrývku zemního prostředí až na úroveň základové spáry navrhovaného stavebního objektu a poté zde realizovat pozorování minimálně v průběhu roku tak, aby byl zdokumentován vodní režim za všech klimatických podmínek*“ a dále: „*V rámci projekčních a stavebních prací bude třeba vyřešit kompletní odvodnění staveniště. Jsem přesvědčen, že výsledky hydrogeologického průzkumu (za situace, kdy je na staveniště prakticky znemožněn vjezd techniky) by nevedly k výrazně odlišnému řešení.*“. Na základě tohoto vyjádření je tedy zřejmé, že spodní voda by pro novostavbu a rovněž přilehlé stavby včetně kulturních památek mohla být problémem. Dle správního orgánu je tak zcela zásadní tento průzkum provést, aby mu následně mohla být předložena žádost vycházející ze skutečného poznání stavu věci a zejména reflektovala nově vzniklé požadavky na provedení novostavby. Vzhledem ke skutečnosti, že předložená projektová dokumentace předpokládá realizaci 2 podzemních podlaží, mohly by potencionálně navržené úpravy ovlivnit i možnost takto hlubokého založení novostavby. (viz také podmínka č. 1 ve vyjádření NPÚ).

Podmínka č. 2 stanovuje provedení statického průzkumu kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objekt nynějšího muzea a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách. Zde krajský úřad uvedl, že tento návrh má respektovat úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost. Součástí projektové dokumentace je technická zpráva a statický výpočet (č. přílohy: D.1.2.00) zpracovaný [redacted] vypracovaný ve Znojmě 06.11.2024. V závěru tohoto dokumentu je konstatováno, že objekt je navržen tak, aby neovlivnil mechanickou odolnost a stabilitu objektu ani objektu sousedních včetně budovy muzea. Dále je zde uvedeno, že pro sousední domy se předpokládá provedení pasportu stávajícího stavu a návrh monitoringu a měření deformací/sedání vlivem stavební činnosti. Přičemž měření má být zahájeno před počátkem stavební činnosti a ukončeno nejdříve rok po dokončení hrubé stavby.

Správnímu orgánu byl dále předložen dokument nazvaný: „technická pomoc: Stanovení charakteristické pevnosti zdiva, odhalení průvlaku“, který zpracoval [redacted] v dubnu 2024 pro objekt stávajícího muzea. V závěru této zprávy je však uvedeno, že dokument nenahrazuje znalecký posudek.
Co se týče dalších kulturních památek - hradební zeď – rejstříkové číslo ÚSKPČR: 11428/9-27 a parkánové zdi – součástí kulturní památky městského opevnění s rejstříkovým číslem ÚSKPČR: 13789/8-3786, správní orgán neobdržel statický průzkum, a tak nemůže posoudit práce bezprostředně související s těmito kulturními památkami.(viz podmínka č. 2 ve vyjádření NPÚ).

Krajský úřad *podmínkou č. 3* zavázal žadatele k provedení revizního archeologického výzkumu k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby. Zde žadatel uvádí, že realizace takového průzkumu je možná až po demolici stávajícího technického objektu muzea. Správní orgán tak zde uvádí doporučení žadateli, které vzhledem k rozsahu prací a také plánovanému rozpočtu, je nepochybně na místě. Stavbu lze rozdělit na dílčí etapy přípravy a realizace stavby a po demolici stávajícího objektu lze provést průzkum. Následně je možné jeho závěry zapracovat do projektové dokumentace. Konečně přesně tento postup ukládá podmínka č. 3 krajského úřadu.

.

Podmínka č. 4 rovněž souvisí s podmínkou č. 3, tedy že bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochování kulturní památky

městského opevnění s rejstříkovým číslem ÚSKPČR: 13789/8-3786. Tato podmínka dále ukládá realizaci archeologické sondáže (výzkumu) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu. Správní orgán neobdržel výstup z takovéhoto průzkumu, který by upřesnil rozsah a stav uvedené kulturní památky.

Podmínkou č. 5 stanovil krajský úřad, že objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m. Krajský úřad nerozlišil blíže ve své podmínce, zda se krácení týká i podzemních objektů a navíc z důvodu většího začlenění novostavby dále v odůvodnění doporučuje zkrácení o 7 -10 m.

Ve věci podmínky č. 5 rozhodnutí podle názoru NPÚ došlo k jejímu splnění. Objekt svou hmotou od prvního nadzemního podlaží odstoupil od okraje parcely, resp. hlavní hradební zdi, a byl zkrácen o podmíněné 4 m.

Správní orgán shledal, že předložená projektová dokumentace nezapracovala tuto podmínku pro podzemní podlaží. Tento závěr správní orgán nabyl po prostudování výkresů, kdy výkres č. 1.2 s půdorysem 2 PP uvádí odstup od stávající zdi jen 1 075 cm. Žadatel sice uvádí, že délka 4 m je v nadzemní části dodržena, nicméně stanovená podmínka nerozlišovala mezi podzemní a nadzemní částí. Co se týče svedení podzemní vody či statického ovlivnění parkánové zdi, nepochybně je důležitá i podzemní část této hradby.

Podmínka č. 6 krajského úřadu se týkala propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem muzea, které mělo být omezeno pouze na nutné komunikační prostupy (v patře objektu nesmí být realizován navržený okenní otvor). Tuto podmínku správní orgán vyhodnotil jako zapracovanou do stávající projektové dokumentace, neboť ve 3 NP je o jeden nový otvor méně.

Krajský úřad v *podmínce č. 7* ukládal žadateli, aby terénní úpravy a novostavba (zahrnující doplňkové stavby) stavebně či vlastní hmotou nenavazovaly přímo na hradební či parkánovou zeď, ale aby byly odsunuty od hradeb. Správní orgán nemůže posoudit splnění této podmínky, neboť v předložené projektové dokumentaci je uvedeno, že úpravy parkánu jsou předmětem jiného řízení, a tedy nejsou součástí předložené dokumentace. V předložené projektové dokumentaci se však uvádí, že v prostoru parkánu (mezi 2 hradebními zdmi) bude zbudován retenční objekt pro svod žlabů.

Správní orgán po prostudování předložené projektové dokumentace ve vztahu k uloženým podmínkám rozhodnutí krajského úřadu v rámci předcházejícího správního řízení znovu zdůrazňuje skutečnost, že zástupci státní památkové péče v probíhajícím řízení hájí veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví České republiky. V řešeném prostoru se nacházejí mj. kulturní památky, které je nutné zachovat coby odkaz předešlých generací. Zástupci státní památkové péče včetně zástupců NPÚ opakovaně požadují provedení rozsáhlých průzkumů v daném prostoru, aby byly ozřejměny zásadní skutečnosti, které mají či budou mít vliv na průběh schvalování i umístění novostavby. Správní orgán má na mysli zejména archeologické průzkumy, které přesně definují rozsah a stav zachování archeologických nálezů v rámci řešené proluky i jejího ohraničení (parkánová zeď). Teprve když bude znám přesný rozsah (i hloubka založení hradeb) může být v daném prostoru navrhovaná novostavba. Správní orgán takto předchází potencionálně velkému zdržení zahájené stavby a nákladům vynaloženým na přepracování projektové dokumentace i dalším správním řízením. V případě takto rozsáhlé stavby v historickém centru města, kde již teď víme o archeologických nálezech, je nezbytné provést pečlivě průzkumy.

Správní orgán chce předejít nedorozumění, a proto uvádí, že požadavky řádných průzkumů byly ze strany krajského úřadu (a i ze strany NPÚ) vzneseny opakovaně ještě ke studii, kterou žadatel předložil. Správní orgán tak zde pouze opakuje již dříve uložené požadavky ze strany státní památkové péče, které považuje za tolik závažné, že celý záměr ve správním řízení nyní nepřipustil.

Dle názoru Krajského úřadu Olomouckého kraje uvedeném v rozhodnutí čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 ve svém původním rozhodnutí správní orgán chybně vyhodnotil otázku uplatnění principu proporcionality, když dle jeho názoru nelze srovnávat zástavbu proluky hotelem a budovou muzea. Zde správní orgán opakovaně trvá na svém původním tvrzení – podstatou srovnání je i v nyní předloženém případě obecný problém - zástavba proluky jako takové a z tohoto hlediska je nutné zvažovat v rámci testu proporcionality, zda jsou neadekvátně dotčena práva žadatele z pohledu požadavku památkové péče a není pro toto hodnocení

relevantní, o jaký typ zástavby (myšleno účel) se jedná.

Státní památková péče se již setkala s extrémními případy, kdy došlo k naprostému omezení vlastníka ve věci nové výstavby na jeho pozemku (jednalo se o chráněné území a pozemky, které historicky zastavěné nikdy nebyly a památkovou hodnotou tak dokonce byla sama nezastavěnost pozemků – rozsudky Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 15/2020-70 ze dne 13.05.2021 a č. j. 22 A 10/2021 – 38 ze dne 22.09.2022). V tomto případě správní orgán souhlasí s názorem krajského úřadu, že se jedná o částečně skutkově odlišnou věc, kdy řešené pozemky nebyly v minulosti nikdy zastavěny.

V tomto správním řízení však správní orgán shledal pozemky v proluce jako k zastavění vhodné.

Správní orgán tedy níže dále bude opětovně vycházet ze zásadního rozsudku k tomuto tématu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2009 č.j.AS 43/2009-52.

Správní orgán k dané otázce posouzení předně uvádí, že soukromý zájem účastníka řízení je zde evidentní, neboť Muzeum umění je vlastníkem všech pozemků, kde má být záměr směrem do ulice Denisova realizován. Je tedy nesporné, že se rozhodováním správního orgánu zasahuje do jeho vlastnického práva.

Cílem státní památkové péče je zaručení ochrany veřejného zájmu na zachování chráněných památkových hodnot, které orgán státní památkové péče hájí ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Nemovitosti, které jsou předmětem tohoto řízení, se nacházejí v MPR Olomouc a navíc některé z nich požívají ještě solitérní ochrany, neboť jsou prohlášeny kulturními památkami (objekt muzea – rejstříkové číslo ÚSKPČR: 45849/8-3123 s přiléhající středověkou hradbou – rejstříkové číslo ÚSKPČR: 11428/9-27 a parkánová hradba – rejstříkové číslo ÚSKPČR: 13789/8-3786). Veřejný zájem na ochraně památkových hodnot je zde tedy nepopiratelný.

Správní orgán má potřebu ještě uvést, že veřejný zájem na ochraně památkové rezervace vyžaduje i kontext širšího území (mj. zahrnující měřítko a hmotu objektů nejen v bezprostředním sousedství pozemků vycházející z historických etap vývoje sídla) či vazby jednotlivých historických prostor mezi sebou v rámci celého území. Veřejný zájem na ochraně jednotlivých kulturních památek je založen na zachování fyzické formy těchto památek bez deformujících zásahů. Důležitá je ale i ochrana historické informace, kterou jednotlivé památky předávají. Tato informace je totiž vždy jedinečná a v případě stavebních památek, jak je tomu v tomto případě, má vypovídající hodnotu i pro území, ve kterém se nachází. Vzhledem k tomu, že předmětné parcely určené pro novostavbu jsou obehnány ze dvou stran středověkými hradbami, které byly vybudovány v počátcích města, mají tyto kulturní památky velký význam pro celou rezervaci. Ochrana veřejného zájmu by tak měla zahrnovat i vhodnou prezentaci těchto památek.

Vlastní posouzení samotného principu proporcionality se sestává ze tří kroků – posouzení kritéria vhodnosti, potřebnosti a porovnání závažnosti v kolizi stojících práv. V tomto směru lze tedy skutečně odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2009 č.j. 7 As 43/2009-52, který se zásadě proporcionality věnuje velice podrobně právě v oblasti památkové péče.

V rozsudku je zdůrazněna především povinnost správního orgánu při rozhodování na úseku památkové ochrany vždy pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník nemovitosti nacházející se na území památkové rezervace smí, či naopak nesmí, tuto nemovitost opravit, upravit či přebudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané lokality. Vedle zájmu na památkové ochraně plošně chráněného památkového území zde stojí také zcela legitimní zájem žadatele dnešní proluku ekonomicky zhodnotit, tj. realizovat zde vlastní využitelný objekt pro své potřeby.

Památková ochrana tedy nesmí volit extrémní řešení nezohledňující v potřebné míře i jiné konkurující legitimní zájmy, práva či hodnoty, a musí usilovat o co nejmenší omezení vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí, která ještě vedou k dosažení cíle této ochrany. Posuzování, zda zamýšlená stavba v památkové rezervaci, je slučitelná se zájmy památkové ochrany, je proces, v němž má správní orgán nepochybně významný prostor pro správní uvážení.

To musí přirozeně být založeno v první řadě na odborné kompetenci příslušného odborně

specializovaného správního orgánu, který se zabývá ochranou kulturních památek, a musí tedy vycházet z hledisek, o nichž v odborné památkářské obci panuje obecné přesvědčení, že mají být vzata v úvahu. Takový správní orgán je tedy nepochybně povinen znát nejnovější odborně relevantní trendy v památkové ochraně a dokázat zhodnotit, zda a jak mají být v jeho činnosti aplikovány.

Správní orgán za dobu své existence od roku 2001, posuzoval v ploše Městské památkové rezervace Olomouc pouze dva srovnatelné případy zástavby proluky, a to v ulici Univerzitní, nová budova hotelu a novostavbu na místě zbořeného domu v proluce Sokolská. Správní orgán opět zde připomíná, že při srovnání záměru a již realizovaných staveb vychází z podstaty řešeného problému – primárně se vždy jedná se o zástavbu proluky jako volného stavebního místa v rámci okolní plošně chráněné zástavby a zmíněné příklady zástavby jsou umístěné v ploše chráněného posuzovaného statku, tedy MPR Olomouc. Principy, které správní orgán aplikuje pro posouzení vhodnosti umístění nové stavby jsou totožné. Správní orgán totiž neposuzuje kvalitu stavby jako solitéru, ale zda tato stavba respektuje chráněné hodnoty MPR a vhodně doplní okolní zástavbu.

Předložený návrh je vlastně návrh na zastavění třetí proluky, a to v samotném centru MPR Olomouc. Z výše popsaných případů vyplývá, že projednání tak zásadního návrhu, jako vznik nové stavby v proluce historického centra v rozsahu 5 stavebních parcel (byť zde kvůli propojení se stávající budovou Muzea umění Olomouc je označována termínem „přístavby“) je velmi komplikované a jeho výsledek by měl být výsledkem kompromisu.

Správní orgán musel zvažovat, zda jeho dosavadní správní praxe je v souladu s aktuálním stavem vědeckého poznání v daném oboru, což prokázal zcela dostatečně svým rozborem památkových hodnot daného území a vlivu dopadu nové stavby v daném území již v předchozí části odůvodnění. Správní orgán doplnil svá zjištění o daném území, nevybočil z mezí právních předpisů o památkové ochraně a oprávněně při svém rozhodování vycházel i ze své dosavadní praxe. Rozhodnutí památkové péče vydaná podle památkového zákona závazně určuje, jakým způsobem může, či naopak nesmí, jednotlivec nakládat se svým majetkem. Omezení práva vlastníka nakládat se svým majetkem představují zásah do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek.

Zároveň je ale nutno vzít v úvahu, že ne každé rozdílné posuzování obdobných situací musí být nutně libovůlí a neodůvodněně nerovným zacházením. Odchýlit se od určité správní praxe, jež se případně vytvořila, totiž správní orgán může, avšak zásadně pouze pro futuro, z racionálních důvodů a pro všechny případy, kterých se praxí zavedený postup správního orgánu dotýká.

Správní orgán dle názoru Nejvyššího správního soudu musí při své činnosti stále zvažovat, zda jeho dosavadní správní praxe je v souladu s aktuálním stavem vědeckého poznání v daném oboru, a pokud nikoli, je povinen ji novým vědeckým poznatkům přizpůsobit. Patřičná úroveň odbornosti je zákonným znakem jeho rozhodování a může být podrobena soudní kontrole v rámci správního soudnictví.

Opíral-li správní orgán své závěry o odborný památkářský materiál, který se mimo zabývá dopadem novostaveb na hodnoty v plošně chráněných památkových územích nelze v tom spatřovat žádnou nezákonnost. Správní orgán zcela důvodně hledal pro své odborné rozhodnutí odborné argumenty, které je jistě možno čerpat mimo jiné i z odborné literatury či jiných odborných materiálů, jedná-li se o podklady vědecky relevantní a vycházející z aktuálního stavu vědeckého poznání v daném oboru. Pro rozhodování správního orgánu tak není závazné písemné vyjádření odborné organizace památkové péče, které je toliko obligatorním podkladem pro jeho závěry. Pokud tedy správní orgán, jako v tomto případě dospěl k názoru, že se s názorem odborné organizace nemůže ztotožnit, opřel své odůvodnění právě nejen o odborné publikace z oboru památkové péče, ale i znalost místa samého a vývoj celé causy o zástavbě proluky v Denisově ulici, která vyvolává kontroverzní stanoviska od samého počátku uveřejnění studie a proto správní orgán nově při posuzování záměru vycházel z ikonografických podkladů, které by pro rozhodování orgánu památkové péče měly mít zásadní význam a správní orgán také vychází z řady mezinárodních dokumentů pro ochranu památek.

Správní orgán dospěl k názoru, že pro zajištění dostatečné míry památkové ochrany musí jeho rozhodování splňovat i další podmínky, a sice především to, že nevybočí ze zákonných a ústavních

mezí, v nichž je správní orgán povinen se v rámci správního uvážení vždy pohybovat.

Z hlediska památkové ochrany je klíčové zachování adekvátního vzhledu nové nemovitosti, která se nachází na území památkové rezervace, tj. vzhledu v širším slova smyslu původního. Prostředkem k dosažení adekvátního vzhledu je i původnost materiálů či technologii použitých při výstavbě nemovitosti. Původnost vzhledu a v menší míře i původnost materiálů či technologií mají v rámci památkové ochrany zásadní váhu a musí být v rámci rozhodovací činnosti správního orgánu na úseku památkové ochrany zohledněny. Samozřejmě vedle dalších hledisek, neboť v rámci ochrany památek je nutno všechna relevantní hlediska posuzovat v jejich vzájemných souvislostech a celistvosti, což správní orgán učinil. Zejména se dále jedná o uliční čáru sídla, výškovou hladinu či měřítko.

V řadě rozhodnutí památkové péče obecně často dochází ke kolizi v rovině ústavněprávní nejen mezi základními právy a svobodami navzájem, nýbrž i mezi základními právy a svobodami a jinými ústavně chráněnými hodnotami – veřejné statky.

Z hlediska urbanismu chráněného statku – městské památkové rezervace Olomouc – je vhodné pozemky zastavět zejména proto, že jsou součástí městského sídla a jako takové se podílejí na utváření urbanistických vazeb sídla. Jednotlivé pozemky byly po několik století zastavěné městskými domy, které byly zbourány až v 60. letech minulého století. Tyto domy jsou zachyceny i na fotografiích a je tak velmi snadné si udělat představu o hmotě a měřítku těchto staveb. Správní orgán i o NPÚ tak disponují dostatečným podpůrným materiálem pro tvorbu požadavků na vlastníka pozemků v případě nové výstavby.

Základní požadavky ze strany státní památkové péče vycházejí z měřítka, respektování parcelace (zachování informace o tom, že zde stálo 5 domů), dodržení celistvé uliční čáry, výšková hladina.

Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu musí posouzení této kolize být výsledkem aplikace zásady proporcionality, jejímž nutným komponentem je i maxima plynoucí z čl. 4 odst. 4 Listiny, dle níž i v případě omezení základních práv a svobod plynoucího z priority s ním v kolizi se ocitajícího veřejného statku musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. To tedy znamená, že správní orgán musí při rozhodování na úseku památkové ochrany vždy pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník nemovitosti nacházející se na území památkové rezervace smí, či naopak nesmí, tuto nemovitost opravit, upravit či nově vybudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané lokality.

Správní orgán po prostudování předložené projektové dokumentace i ve vztahu k uloženým podmínkám rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 v rámci předcházejícího správního řízení znovu zdůrazňuje skutečnost, že zástupci státní památkové péče v probíhajícím řízení hájí veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví České republiky. V řešeném prostoru se nacházejí mj. kulturní památky, které je nutné zachovat coby odkaz předešlých generací. Zástupci státní památkové péče včetně zástupců odborné organizace opakovaně požadují provedení rozsáhlých průzkumů v daném prostoru, aby byly ozřejměny zásadní skutečnosti, které mají či budou mít vliv na průběh schvalování i umístění novostavby. Správní orgán má na mysli zejména archeologické průzkumy, které přesně definují rozsah a stav zachování archeologických nálezů v rámci řešené proluky i jejího ohraničení (parkánová zeď). Teprve když bude znám přesný rozsah (i hloubka založení hradeb) může být v daném prostoru navrhovaná novostavba.

Správní orgán takto předchází potencionálně velkému zdržení zahájené stavby a nákladům vynaloženým na přepracování projektové dokumentace i dalším správním řízením. V případě takto rozsáhlé stavby v historickém centru města, kde již teď víme o archeologických nálezech, je nezbytné provést pečlivě průzkumy.

Správní orgán chce předejít nedorozumění, a proto uvádí, že požadavky řádných průzkumů byly ze strany krajského úřadu vzneseny ještě ke studii, kterou žadatel předložil. Správní orgán tak zde pouze opakuje již dříve uložené požadavky ze strany státní památkové péče.

Ze zvážení všech dostupných skutečností dospěl správní orgán k závěru, že opakovaným odmítnutím předloženého záměru nebudou vlastnická práva žadatele omezena nad únosnou míru a dle principu proporcionality musí takové odmítnutí žadatel strpět. Správní orgán totiž neomezil z hlediska zájmů státní památkové péče právo vlastníka danou proluku zastavět, ale jeho odmítnutí spočívá pouze k vyslovení nepřípustnosti tohoto konkrétního záměru. Žadatel tedy může na základě soudobých odborných poznatků z oblasti památkové péče ohledně požadavků na podobu novostaveb v památkově chráněných sídlech a dle dostupné judikatury soudů v oblasti památkové péče, svůj záměr přepracovat a opět jen po konzultacích jej opětovně předložit k správnímu posouzení v novém správním řízení, což ostatně správní orgán uvedl již ve svých předchozích rozhodnutích.

Správní orgán 1. stupně jako příslušný orgán státní správy na úseku památkové péče, zvážil veškeré skutečnosti, jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, který je uveden ve výroku tohoto závazného stanoviska.

Správní orgán shodně s odbornou organizací uvádí, že veškeré zemní a výkopové práce budou prováděny na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. I když v dané lokalitě archeologický průzkum již v minulých letech probíhal, je stavebník již od doby přípravy vlastní stavby povinen oznámit svůj záměr Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, v tomto případě Archeologickému ústavu AV ČR v Brně, Čechyňská 363/19, Brno, a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Informace o organizacích oprávněných provádět archeologický výzkum podá Archeologický ústav AV ČR v Brně, případně Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci, odbor archeologie, Horní nám. 25, Olomouc. Záměr lze oznámit i elektronicky na webové adrese https://www.arub.cz/archeologicke-sluzby/informace-pro-stavebniky/ (formulář pro oznámení stavební činnosti: https://backend.aiscr.cz/oznameni/0/)

Závěrem správní orgán upozorňuje žadatele, že ne všechny pozemky dotčené záměrem byly archeologicky prozkoumány. Jedná se například o část pozemků v severní partii novostavby SEFO nebo o plochu dvora stávajícího objektu MUO, do níž nezasáhla vestavba zázemí sálu Central. I pro tyto pozemky platí, že veškeré zemní a výkopové práce budou prováděny na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení

Proti tomuto závaznému stanovisku **nelze** v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 správního řádu **podat samostatné odvolání**, neboť tento úkon není samostatným rozhodnutím. Pokud toto závazné stanovisko znemožňuje vyhovět výše uvedené žádosti, příslušný stavební úřad v souladu s ustanovením § 149 odst. 6 správního řádu nebude provádět další dokazování a žádost zamítne. **Až proti rozhodnutí příslušného stavebního úřadu je možné podat odvolání,** které umožní, aby bylo v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumáno toto závazné stanovisko.

Mgr. Vlasta Kauerová
vedoucí odboru památkové péče

Rozdělovník:

Účastník řízení:

-Muzeum umění Olomouc, Denisova 824/47, Olomouc, 779 00 Olomouc 9, DS: gidfxbg

- SPIS

Na vědomí:

- Magistrát města Olomouce, odbor stavební, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc – interně elektronicky

- Národní památkový ústav, Valdštejnské náměstí 162/3, Malá Strana, 118 00 Praha 1, doručovací adresa: Horní náměstí 410/25, Olomouc, 779 00 Olomouc 9, DS: 2cy8h6t